

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. kwietnia 1892.

(Zawiera Nr. 63.)

63.

Akt generalny

konferencji brukselskiej przeciw niewolnictwu z dnia 2. lipca 1890.

(Zawarty w Brukseli dnia 2. lipca 1890 a przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 1. lipca 1891. Traktaty ratyfikowane przez mocarstwa kontraktujące złożone zostały w Brukseli. Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej ratyfikował niniejszy akt generalny z zastrzeżeniem dalszego porozumienia się co do postanowień artykułów XXI, XXII, XXIII, XLII aż do LXI.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad abolendum nigrorum Africae incolarum mercatum tractatus Bru-xellis die secunda mensis julii anni millesimi octingentesimi nonagesimi cum declaratione, quae ad vectigalia in regionibus quae flumen Congo permeat insti-tuenda attinet, initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Au nom de Dieu tout-puissant!

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne et en son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; Sa Majesté le Roi-Souverain de l'Etat indépendant du Congo; le Président des Etats-Unis d'Amérique, le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Grand-Duc de Luxembourg, etc.; Sa Majesté le Shah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, etc., etc.; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans et sa Hautesse le Sultan de Zanzibar;

Également animés de la ferme volonté de mettre un terme aux crimes et aux dévastations qu'engendre la traite des esclaves africains, de protéger efficacement les populations aborigènes de l'Afrique et d'assurer à ce vaste continent les bienfaits de la paix et de la civilisation;

Voulant donner une sanction nouvelle aux décisions déjà prises dans le même sens et à diverses époques par les Puissances, compléter les résultats qu'elles ont obtenus et arrêter un ensemble de mesures qui garantissent l'accomplissement de l'œuvre qui fait l'objet de leur commune sollicitude;

Ont résolu, sur l'invitation qui leur a été adressée par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, d'accord avec le Gouvernement de Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes, de réunir à cet effet une Conférence à Bruxelles, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

(Przekład.)

W imię Boga wszechmogącego!

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski; Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu Państwa niemieckiego; Najjaśniejszy Król Belgów; Najjaśniejszy Król duński; Najjaśniejszy Król hiszpański a w jego imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka Królestwa; Najjaśniejszy Król udzIELNY niepodległego państwa Kongo; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej; Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska; Najjaśniejszy Król włoski; Najjaśniejszy Król holenderski, Wielki Książę luxemburski itd.; Najjaśniejszy Szach perski; Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski itd. itd.; Najjaśniejszy Cesarz wszech Rosyj; Najjaśniejszy Król szwedecki i norweskimi itd. itd.; Najjaśniejszy Cesarz ottomański i Jego Wysokość Sultan Zanzylbaru;

ożywieni zarówno silną wolą położenia tamy zbrodniom i spustoszeniom, które sprowadza handel niewolnikami afrykańskimi, otoczenia skuteczną opieką ludów pierwiastkowych Afryki i zapewnienia temu rozległemu kontyngentowi dobrodziejstw pokoju i cywilizacyi;

pragnąc potwierdzić na nowo uchwały, jakie mocarstwa w tym duchu wydały już różnemi czasy, uzupełnić rezultaty już osiągnięte, i ustanowić szereg środków, któreby zapewniły dokonanie dzieła będącego przedmiotem wspólnej ich pieczy;

postanowili na zaproszenie wystosowane do nich przez Rząd Najjaśniejszego Króla Belgów w porozumieniu z Rządem Najjaśniejszej Królowej zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowej indyjskiej, urządzić do tego celu w Brukseli konferencyą i mianowali Swoimi pełnomocnikami, a mianowicie:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême et Roi Apostolique de Hongrie,

le Sieur Rodolphe Comte Khevenhüller-Metsch, Son Chambellan, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand,

le Sieur Frédéric-Jean Comte d'Alvensleben, Son Chambellan et Conseiller intime actuel, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur Guillaume Göhring, Son Conseiller intime de légation, Consul Général de l'Empire d'Allemagne à Amsterdam;

Sa Majesté le Roi des Belges,

le Sieur Auguste Baron Lambermont, Son Ministre d'État, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire,

et

le Sieur Émile Banning, Directeur Général au Ministère des Affaires Étrangères de Belgique;

Sa Majesté le Roi de Danemark,

le Sieur Frédéric-George Schack de Brockdorff, Consul Général de Danemark à Anvers;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, et en son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

Don José Gutierrez de Aguëra, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté le Roi-Souverain de l'Etat indépendant du Congo,

le Sieur Edmond Van Eetvelde, Administrateur Général du Département des Affaires Étrangères de l'État Indépendant du Congo,

et

le Sieur Auguste Van Maldeghem, Conseiller à la Cour de Cassation de Belgique;

Le Président des États-Unis d'Amérique,

le Sieur Edwin H. Terrell, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire des États-Unis d'Amérique près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur Henry Shelton Sanford;

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski i Król apostolski węgierski,

pana hrabiego Rudolfa Khevenhüllera-Metsch, Swego szambelana, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu Państwa niemieckiego,

pana hrabiego Fryderyka Jana Alvensleben, Swego szambelana, rzeczywistego radcę tajnego, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów

oraz

pana Wilhelma Göhringa, Swego tajnego radcę legacyi, konsula generalnego Państwa niemieckiego w Amsterdamie;

Najjaśniejszy Król Belgów,

pana barona Augusta Lambermont, Swego ministra stanu, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego

oraz

pana Emila Banninga, dyrektora generalnego w ministerstwie belgijskiem spraw zewnętrznych;

Najjaśniejszy Król duński,

pana Fryderyka Jerzego Schacka Brockdorffa, konsula generalnego duńskiego w Anvers;

Najjaśniejszy Król hiszpański, a w jego imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka Królestwa,

don José Gutierrez de Aguëra, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

Najjaśniejszy Król udzielny niezawisłego państwa Kongo,

pana Edmunda Van Eetvelde, administratora generalnego wydziału spraw zewnętrznych niezawisłego państwa Kongo,

oraz

pana Augusta Van Maldeghem, radcę trybunału kasacyjnego belgijskiego;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki,

pana Edwina H. Terrella, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Stanów Zjednoczonych Ameryki przy Najjaśniejszym Królu Belgów,

oraz

pana Henry Shelton Sanforda;

Le Président de la République Française,

le Sieur Albert Bourée, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Française près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur George Cogordan, Ministre Plénipotentiaire, Directeur du Cabinet du Ministre des Affaires Étrangères de France;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes,

Lord Vivian, Pair du Royaume-Uni, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

Sir John Kirk;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

le Sieur François de Renzis, Baron de Montanaro, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur Thomas Catalani, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Grand-Duc de Luxembourg,

le Sieur Louis Baron Gericke de Herwynen, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse,

le Général Nazare Aga, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

le Sieur Henrique de Macedo Pereira Coutinho, Membre de Son Conseil, Pair du Royaume, Ministre et Secrétaire d'État honoraire, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies,

le Sieur Léon Prince Ouroussoff, Maître de Sa Cour, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej,

pana Alberta Bourée, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Rzeczypospolitej francuskiej przy Najjaśniejszym Królu Belgów,

oraz

pana Jerzego Cogordana, ministra pełnomocnego, dyrektora gabinetu ministra spraw zewnętrznych Francji;

Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska,

lorda Vivian, para królestwa zjednoczonego, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów,

oraz

Sir Johna Kirka;

Najjaśniejszy Król włoski.

pana Franciszka de Renzis, barona Montanaro, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów,

oraz

pana Tomasza Catalani, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego;

Najjaśniejszy Król holenderski, Wielki Książę luxemburski,

pana barona Ludwika Gericke de Herwynen, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym królu Belgów;

Jego cesarska Mość Szach perski,

generała Nazara Agę, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski,

pana Henryka Macedo Pereira Coutinho, członka Swojej rady, para królestwa, honorowego ministra i sekretarza stanu, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

Najjaśniejszy Cesarz wszech Rosyj,

księcia Leona Urusowa, Swego mistrza dworu, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów,

et

le Sieur Frédéric de Martens, Son Conseiller d'État actuel, Membre permanent du Conseil du Ministère des Affaires Étrangères de Russie;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège,

le Sieur Charles de Burenstam, Son Chambellan, Son Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges et près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans,

Étienne Carathéodory Efendi, Haut Dignitaire de Son Empire, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Hautesse le Sultan de Zanzibar,

Sir John Kirk,

et

le Sieur Guillaume Göhring;

Lesquels, munis de pleins pouvoirs qui ont été trouvés en bonne et due forme, ont adopté les dispositions suivantes:

Chapitre I.

Pays de traite. — Mesures à prendre aux lieux d'origine.

Article I.

Les Puissances déclarent que les moyens les plus efficaces pour combattre la traite à l'intérieur de l'Afrique sont les suivants:

1° Organisation progressive des services administratifs, judiciaires, religieux et militaires dans les territoires d'Afrique placés sous la souveraineté ou le protectorat des nations civilisées;

2° Établissement graduel, à l'intérieur, par les Puissances de qui relèvent les territoires, de stations fortement occupées, de manière que leur action protectrice ou répressive puisse se faire sentir avec efficacité dans les territoires dévastés par les chasses à l'homme;

et

pana Fryderyka Martensa, Swego rzeczywistego radcę stanu, członka stałego rady ministerstwa rosyjskiego spraw zewnętrznych;

Najjaśniejszy Król szwedzki i norwegijski,

pana Karola Burenstam, Swego szambelana i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów i przy Najjaśniejszym Królu holenderskim;

Najjaśniejszy Cesarz ottomański,

Stefana Karatheodorego Efendego, Wielkiego dygnitarza Swego państwa, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

Jego Wysokość Sultan Zanzibaru,

Sir Johna Kirka,

et

pana Wilhelma Göhringa;

którzy, znalazłszy pełnomocnictwa swoje w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Rozdział I.

Kraje handlujące niewolnikami. — Środki zaradcze w siedzibach tego handlu.

Artykuł I.

Mocarstwa oświadczają że środkami najskuteczniejszymi do stłumienia handlu niewolnikami w głębi Afryki są następujące:

1. Stopniowa organizacja służby administracyjnej, sądowej, religijnej i wojskowej na tych obszarach Afryki, które zostają pod panowaniem lub protektoratem narodów cywilizowanych;

2. stopniowe zaprowadzenie w głębi Afryki przez mocarstwa, którym te obszary podlegają, stacyj z tak silnemi załogami, żeby swoją władzę opiekuńczą lub represyjną mogły skutecznie dawać uczuć w obszarach wyludnianych przez polowania na ludzi;

3° Constructions de routes et notamment de voies ferrées reliant les stations avancées à la côte et permettant d'accéder aisément aux eaux intérieures et sur le cours supérieur des fleuves et rivières qui seraient coupés par des rapides et des cataractes, en vue de substituer des moyens économiques et accélérés de transport au portage actuel par l'homme;

4° Installation de bateaux à vapeur sur les eaux intérieures navigables et sur les lacs, avec l'appui des postes fortifiés établis sur les rives;

5° Établissement de lignes télégraphiques assurant la communication des postes et des stations avec la côte et les centres d'administration;

6° Organisation d'expéditions et de colonnes mobiles, qui maintiennent les communications des stations entre elles et avec la côte, en appuient l'action répressive et assurent la sécurité des routes de parcours;

7° Restriction de l'importation des armes à feu, au moins des armes perfectionnées, et des munitions dans toute l'étendue des territoires atteints par la traite.

Article II.

Les stations, les croisières intérieures organisées par chaque Puissance dans ses eaux et les postes qui leur servent de ports d'attache, indépendamment de leur mission principale, qui sera d'empêcher la capture d'esclaves et d'intercepter les routes de la traite, auront pour tâche subsidiaire:

1° De servir de point d'appui et au besoin de refuge aux populations indigènes placées sous la souveraineté ou le protectorat de l'État de qui relève la station, aux populations indépendantes, et temporairement à toutes autres en cas de danger imminent; de mettre les populations de la première de ces catégories à même de concourir à leur propre défense; de diminuer les guerres intestines entre les tribus par la voie de l'arbitrage; de les initier aux travaux agricoles et aux arts professionnels, de façon à accroître leur bien-être, à les élever à la civilisation et à amener l'extinction des coutumes barbares, telles que le cannibalisme et les sacrifices humains;

2° De prêter aide et protection aux entreprises du commerce, d'en surveiller la légalité en contrôlant notamment les contrats de service avec les indigènes et de préparer la fondation de centres de cultures permanents et d'établissements commerciaux;

3° De protéger, sans distinction de culte, les missions établies ou à établir;

3. budowanie dróg mianowicie żelaznych, łączących stacje naprzód wysunięte z wybrzeżem i ułatwiających przystęp do wód śródkrajowych, tudzież do górnych części rzek i strumieni, odciętych prądami i kataraktami, w celu zaprowadzenia tańszej i szybszej komunikacji, zamiast jak dotąd używania ludzi do przenoszenia ciężarów;

4. zaprowadzenie na wodach śródkrajowych spławnych i na jeziorach parowców mogących dostawać pomocy od posterunków ufortyfikowanych na brzegach;

5. urządzenie linii telegraficznych zapomocą których posterunki i stacje nadbrzeżne tudzież ogniska administracji mogłyby znosić się ze sobą;

6. organizowanie ekspedycji i kolumn ruchomych, któreby utrzymywały związek między stacyami i z wybrzeżem, wspierały czynności represyjne i zabezpieczały komunikacją na drogach łączących;

7. ograniczenie dowozu broni palnej a przynajmniej ulepszonej tudzież amunicji do całego obszaru krajów, w których grasuje handel niewolnikami.

Artykuł II.

Stacje, żegluga parowa, którą każde mocarstwo zaprowadzi na swoich wodach i posterunki, mające służyć jej za punkta oparcia, będą miały prócz głównej misji, przeszkadzania polowaniom na niewolników i przecinania dróg handlowi niewolników, jeszcze następujące zadania poboczne;

1. służyć za punkta oparcia a w razie potrzeby dawać przytułek krajowcom zostającym pod panowaniem lub protektoratem państwa, do którego stacja należy, plemionom niezawisłym, czasowo zaś wszelkim innym w razie bezpośredniego niebezpieczeństwa; ułatwiać plemionom pierwszej kategorii przyczynianie się do własnej obrony; zapobiegać wojnom wewnętrznym między szczepami przez zaprowadzanie sądów polubownych; obznajamiać je z pracami rolniczymi i rzemiosłami dla własnego dobra, podnosić je do cywilizacji i nakłaniać do porzucenia obyczajów barbarzyńskich, jak np. ludożerstwa i zabijania ludzi na ofiarę;

2. dostarczać pomocy i opieki przedsiębiorstwom handlowym, czuwać nad ich legalnością mianowicie przez kontrolowanie kontraktów służbowych z krajowcami i przygotowywać zakładanie stałych ognisk kultury i osad handlowych;

3. opiekować się misjami, które już istnieją lub w przyszłości powstaną bez względu na wyznanie.

4° De pourvoir au service sanitaire et d'accorder l'hospitalité et des secours aux explorateurs et à tous ceux qui participent en Afrique à l'œuvre de la répression de la traite.

Article III.

Les Puissances qui exercent une souveraineté ou un protectorat en Afrique, confirmant et précisant leurs déclarations antérieures, s'engagent à poursuivre graduellement, suivant que les circonstances le permettront, soit par les moyens indiqués ci-dessus, soit par tous autres qui leur paraîtront convenables, la répression de la traite, chacune dans ses possessions respectives et sous sa direction propre. Toutes les fois qu'elles le jugeront possible, elles prêteront leurs bons offices aux Puissances qui, dans un but purement humanitaire, accompliraient en Afrique une mission analogue.

Article IV.

Les Puissances exerçant des pouvoirs souverains ou des protectorats en Afrique pourront toutefois déléguer à des compagnies munies de chartes, tout ou partie des engagements qu'elles assument en vertu de l'article III. Elles demeurent néanmoins directement responsables des engagements qu'elles contractent par le présent Acte général et en garantissent l'exécution.

Les Puissances promettent accueil, aide et protection aux associations nationales et aux initiatives individuelles qui voudraient coopérer dans leurs possessions à la répression de la traite, sous la réserve de leur autorisation préalable et révocable en tout temps, de leur direction et contrôle, et à l'exclusion de tout exercice des droits de la souveraineté.

Article V.

Les Puissances contractantes s'obligent, à moins qu'il n'y soit pourvu déjà par des lois conformes à l'esprit du présent article, à édicter ou à proposer à leurs législatures respectives, dans le délai d'un an au plus tard à partir de la date de la signature du présent Acte général, une loi rendant applicables, d'une part, les dispositions de leur législation pénale qui concernent les attentats graves envers les personnes, aux organisateurs et coopérateurs des chasses à l'homme, aux auteurs de la mutilation des adultes et enfants mâles et à tous

4. mieć staranie o służbę zdrowia i używać gościnności i pomocy badaczom tudzież wszystkim tym, którzy przyczyniają się do przytłumienia w Afryce handlu niewolnikami.

Artykuł III.

Mocarstwa wykonywające w Afryce wszechwładztwo lub protektorat, zatwierdzając i określając bliżej swoje dawniejsze deklaracje, zobowiązują się dążyć stopniowo, o ile okoliczności na to pozwolą, bądź środkami wyżej wzmiankowanymi, bądź innymi, które uznają za stosowne, do przytłumienia handlu niewolnikami a to każde w swoich posiadłościach i pod własnym kierownictwem. Ile razy uznają to za możebne, wyświadczać będą w tym względzie przysługi mocarstwom, któreby w celach wyłącznie humanitarnych chciały spełniać w Afryce misję podobną.

Artykuł IV.

Mocarstwa sprawujące wszechwładztwo lub protektorat w Afryce mogą jednak zobowiązania, które przyjęły na siebie w myśl artykułu III. przekazać całkiem lub w części stowarzyszeniom posiadającym statuty. Nie mniej przeto one będą bezpośrednio odpowiedzialne za zobowiązania przyjęte na mocy niniejszego aktu generalnego i poręczają ich wypełnienie.

Mocarstwa przyrzekają dobre przyjęcie, pomoc i opiekę związkom narodowym, jakoteż inicjatorom prywatnym, którzyby zechcieli współdziałać w ich posiadłościach w przytłumieniu handlu niewolnikami, jednakże z zastrzeżeniem sobie udzielania im poprzednio upoważnienia, które w każdym czasie może być odwołane tudzież kierownictwa i kontroli, i z wyłączeniem wszelakiego wykonywania praw wszechwładztwa.

Artykuł V.

Mocarstwa kontrolujące zobowiązują się, o ile to nie jest już przewidziane w ustawach duchowi artykułu niniejszego odpowiadających wydać, lub przedstawić swoim ciałom prawodawczym najpóźniej w przeciągu roku od dnia podpisania niniejszego aktu generalnego, ustawę, pozwalającą stosować z jednej strony postanowienia ich prawodawstwa karnego, dotyczące się zamachów ciężkich na osoby, do organizatorów i uczestników polowań na ludzi, do tych, którzy dopuszczają się kaleczenia dorosłych i chłopców i do wszystkich osób, które biorą udział

individus participant à la capture des esclaves par violence; — et, d'autre part, les dispositions qui concernent les attentats à la liberté individuelle, aux convoyeurs, transporteurs et marchands d'esclaves.

Les co-auteurs et complices des diverses catégories spécifiées ci-dessus de capteurs et trafiquants d'esclaves seront punis de peines proportionnées à celles encourues par les auteurs.

Les coupables qui se seraient soustraits à la juridiction des autorités du pays où les crimes ou délits auraient été commis seront mis en état d'arrestation, soit sur communication des pièces de l'instruction de la part des autorités qui ont constaté les infractions, soit sur toute autre preuve de culpabilité, par les soins de la Puissance sur le territoire de laquelle ils seront découverts, et tenus sans autre formalité à la disposition des tribunaux compétents pour les juger.

Les Puissances se communiqueront, dans le plus bref délai possible, les lois ou décrets existants ou promulgués en exécution du présent article.

Article VI.

Les esclaves libérés à la suite de l'arrestation ou de la dispersion d'un convoi à l'intérieur du continent seront renvoyés, si les circonstances le permettent, dans leur pays d'origine; sinon, l'autorité locale leur facilitera, autant que possible, les moyens de vivre et, s'ils le désirent, de se fixer dans la contrée.

Article VII.

Tout esclave fugitif qui, sur le continent, réclamera la protection des Puissances signataires, devra l'obtenir et sera reçu dans les camps et stations officiellement établis par elles ou à bord des bâtiments de l'État naviguant sur les lacs et rivières. Les stations et les bateaux privés ne sont admis à exercer le droit d'asile que sous la réserve du consentement préalable de l'État.

Article VIII.

L'expérience de toutes les nations qui ont des rapports avec l'Afrique ayant démontré le rôle pernicieux et prépondérant des armes à feu dans les opérations de traite, et dans les guerres intestines entre tribus indigènes, et cette même expérience ayant prouvé manifestement que la conservation des populations africaines, dont les Puissances ont la

w chwytaniu przemocą niewolników — a z drugiej strony, postanowienia, dotyczące się zamachów na wolność indywidualną, do ludzi, trudniących się konwojowaniem i przewożeniem niewolników i do handlarzy niewolników.

Współsprawcy i uczestnicy rozmaitych powyżej wyszczególnionych kategorii imaczy i handlarzy niewolników karani być mają karami proporcjonalnymi do tych, którym podlegać będą sprawcy.

Gdyby winni uszli z pod jurysdykcji Władz owego kraju, gdzie zbrodnią lub występkiem popełnili, w takim razie bądź na podstawie aktów śledczych, zakomunikowanych przez Władze, które stwierdziły naruszenie ustawy, bądź na mocy jakiegokolwiek innego dowodu winy, będą uwięzieni staraniem mocarstwa, na którego obszarze zostaną odkryci i będą bez wszelkich innych formalności oddani do dyspozycji sądom do ich ukarania właściwym.

Mocarstwa zakomunikują sobie w czasie jak można najkrótszym ustawy i rozporządzenia istniejące lub nowo wydane w przedmiocie wykonania artykułu niniejszego.

Artykuł VI.

Niewolnicy oswobodzeni w skutek aresztowania lub rozproszenia transportu w głębi kontynentu będą odesłani, o ile okoliczności na to pozwolą, do kraju rodzinnego; w przeciwnym razie władza miejscowa ułatwi im, o ile to będzie możebne, sposób do życia lub osiedlenie się w okolicy.

Artykuł VII.

Każdy zbiegły niewolnik, uciekający się na kontynencie pod opiekę mocarstw, traktat podpisujących, powinien ją uzyskać i będzie przyjęty w stanowiskach i stacyach urzędownie przez te mocarstwa ustanowionych, albo na pokład statków rządowych, po jeziorach i rzekach żeglujących. Stacyom i statkom prywatnym wolno wykonywać prawo udzielania przytułku tylko wtedy, jeżeli wprzód uzyskają pozwolenie od Rządu.

Artykuł VIII.

Ponieważ doświadczenie wszystkich narodów, utrzymujących z Afryką stosunki okazało, jak zgubne i przemagające znaczenie ma broń palna w przedsięwzięciach handlu niewolnikami i w wojnach wewnętrznych pomiędzy plemionami krajowymi, i ponieważ doświadczenie to stwierdziło oczywiście, że zachowanie ludów afrykańskich, których istnienie

volonté expresse de sauvegarder l'existence, est une impossibilité radicale si des mesures restrictives du commerce des armes à feu et des munitions ne sont établies, les Puissances décident, pour autant que le permet l'état actuel de leurs frontières, que l'importation des armes à feu et spécialement des armes rayées et perfectionnées, ainsi que de la poudre, des balles et des cartouches, est, sauf dans les cas et sous les conditions prévus à l'article suivant, interdite dans les territoires compris entre le 20e parallèle nord et le 22e parallèle sud et aboutissant vers l'ouest à l'océan Atlantique, vers l'est à l'océan Indien et ses dépendances, y compris les îles adjacentes au littoral jusqu'à 100 milles marins de la côte:

Article IX.

L'introduction des armes à feu et de leurs munitions, lorsqu'il y aura lieu de l'autoriser dans les possessions des Puissances signataires qui exercent des droits de souveraineté ou de protectorat en Afrique, sera réglée, à moins qu'un régime identique ou plus rigoureux n'y soit déjà appliqué, de la manière suivante, dans la zone déterminée à l'article VIII.

Toutes armes à feu importées devront être déposées, aux frais, risques et périls des importateurs, dans un entrepôt public placé sous le contrôle de l'administration de l'État. Aucune sortie d'armes à feu ni de munitions importées ne pourra avoir lieu des entrepôts sans l'autorisation préalable de l'administration. Cette autorisation sera, sauf les cas spécifiés ci-après, refusée pour la sortie de toutes armes de précision telles que fusils rayés, à magasin, ou se chargeant par la culasse, entières ou en pièces détachées, de leurs cartouches, des capsules ou d'autres munitions destinées à les approvisionner.

Dans les ports de mer et sous les conditions offrant les garanties nécessaires, les Gouvernements respectifs pourront admettre aussi les entrepôts particuliers, mais seulement pour la poudre ordinaire et les fusils à silex et à l'exclusion des armes perfectionnées et de leurs munitions.

Indépendamment des mesures prises directement par les Gouvernements pour l'armement de la force publique et l'organisation de leur défense, des exceptions pourront être admises, à titre individuel, pour des personnes offrant une garantie suffisante que l'arme et les munitions qui leur seraient délivrées ne seront pas données, cédées ou vendues à des tiers, et pour les voyageurs munis d'une déclaration de leur Gouvernement constatant que

utrzymywać jest wyraźną wolą mocarstw, byłoby bezwzględnie niepodobieństwem, jeżeli nie będą użyte środki, mające na celu ograniczenie handlu bronią palną i amunicją, mocarstwa orzekają, że o ile obecny stan ich granic na to pozwala, przywóz broni palnej a mianowicie gwintowanej i udoskonalonej, prochu, kul i nabojęw, z wyjątkiem przypadków i z wyjątkiem dopełnienia warunków w następującym artykule przewidzianych, jest zakazany na obszarach zawartych między 20 stopniem szerokości północnej a 22 stopniem szerokości południowej i graniczących od zachodu z oceanem atlantyckim, od wschodu z oceanem indyjskim, jakoteż w ich przynależnościach, licząc do nich wyspy przybrzeżne oddalone aż do 100 mil morskich od brzegu.

Artykuł IX.

Gdyby w posiadłościach mocarstw podpisujących, które wykonywają w Afryce prawo wszechwładztwa lub protektoratu, miano zezwolić na wprowadzanie broni palnej i amunicji do takiej broni, wprowadzanie to urządzone będzie w strefie w artykule VIII oznaczonej, o ileby takie same lub surowsze przepisy nie były tam już stosowane, w następujący sposób:

Wszelka wprowadzona broń palna musi być umieszczona na koszt i niebezpieczeństwo wprowadziciela w domu składowym publicznym, zostającym pod kontrolą administracji rządowej. Wprowadzonej broni palnej i amunicji nie wolno zgóla wynosić z tych domów składowych bez zezwolenia administracji rządowej. Wyjawszy przypadki poniżej wyszczególnione odmawiać się będzie pozwolenia do wynoszenia wszelkiej broni udoskonalonej, jakoto strzelb gwintowanych, magazynowych lub odtylcowych bądź całkowitych bądź rozebranych, tudzież nabojęw, kapsli i wszelkiej amunicji do ich nabijania służącej.

W portach morskich i pod warunkami dającymi dostateczną rękojmią, mogą Rządy pozwolić na zakładanie domów składowych prywatnych, w których jednak wolno będzie umieszczać tylko proch pospolity i strzelby skałkowe z wyłączeniem broni udoskonalonej i amunicji do takowej.

Niezawisłe od środków użytych bezpośrednio przez Rządy w celu uzbrojenia siły publicznej i organizacji jej obrony mogą mieć miejsce wyjątki indywidualne co do osób, dających dostateczne gwarancje, że wydanej im broni i amunicji nie odstąpią, nie dadzą, ani nie sprzedadzą trzecim osobom, tudzież co do podróżników opatrzonych deklaracją

l'arme et ses munition sonts exclusivement destinées à leur défense personnelle.

Toute arme, dans les cas prévus par le paragraphe précédent, sera enregistrée et marquée par l'autorité préposée au contrôle, qui délivrera aux personnes dont s'agit des permis de port d'armes, indiquant le nom du porteur et l'estampille de laquelle l'arme est marquée. Ces permis, révocables en cas d'abus constaté, ne seront délivrés que pour cinq ans, mais pourront être renouvelés.

La règle ci-dessus établie de l'entrée en entrepôt s'appliquera également à la poudre.

Ne pourront être retirés des entrepôts pour être mis en vente que les fusils à silex non rayés ainsi que les poudres communes dites de traite. A chaque sortie d'armes et de munitions de cette nature destinées à la vente, les autorités locales détermineront les régions où ces armes et munitions pourront être vendues. Les régions atteintes par la traite seront toujours exclues. Les personnes autorisées à faire sortir des armes ou de la poudre des entrepôts s'obligeront à présenter à l'administration, tous les six mois, des listes détaillées indiquant les destinations qu'ont reçues lesdites armes à feu et les poudres déjà vendues, ainsi que les quantités qui restent en magasin.

Article X.

Les Gouvernements prendront toutes les mesures qu'ils jugeront nécessaires pour assurer l'exécution aussi complète que possible des dispositions relatives à l'importation, à la vente et au transport des armes à feu et des munitions, ainsi que pour en empêcher soit l'entrée et la sortie par leurs frontières intérieures, soit le passage vers les régions où sévit la traite.

L'autorisation de transit, dans les limites de la zone spécifiée à l'article VIII, ne pourra être refusée lorsque les armes et munitions doivent passer à travers le territoire d'une Puissance signataire ou adhérente occupant la côte, vers des territoires à l'intérieur placés sous la souveraineté ou le protectorat d'une autre Puissance signataire ou adhérente, à moins que cette dernière Puissance n'ait un accès direct à la mer par son propre territoire. Si cet accès était complètement interrompu, l'autorisation de transit ne pourra non plus être refusée. Toute demande de transit doit être accompagnée d'une déclaration émanée du Gouvernement de la Puissance ayant des possessions à l'intérieur, et certifiant que lesdites armes et munitions ne sont pas destinées

swego Rządu, potwierdzającą, że broń i amunicja ma im służyć wyłącznie do osobistej obrony.

W przypadkach przewidzianych w ustępie poprzedzającym Władza kontrolująca będzie zaciągała do rejestru i cechowała wszelką broń palną, wzmiankowanym zaś osobom będzie wydawała karty na broń, zawierające nazwisko posiadacza i cechę, którą broń jest oznaczona. Karty te, które w przypadkach stwierdzonego nadużycia mogą być odebrane, będą wydawane tylko na lat pięć, lecz wolno je odnawiać.

Przepis powyższy co do umieszczania broni w domu składowym, stosuje się odpowiednio do prochu.

Z domów składowych wolno będzie wydawać na sprzedaż tylko strzelby skałkowe nie gwintowane i proch pospolity tak zwany handlowy. Co do każdego gatunku broni i amunicji tego rodzaju przeznaczonych na sprzedaż, Władze miejscowe postanawiać będą, w których okolicach ta broń i amunicja może być sprzedawana. Okolice, w których grasuje handel niewolnikami, są na zawsze wykluczone. Osoby upoważnione do wydawania broni lub prochu z domów składowych winny zobowiązać się, że co sześć miesięcy będą składały administracji wykazy szczegółowe miejsc, do których rzezoną broń palną i proch już sprzedano, tudzież wykazy zapasów w magazynie pozostających.

Artykuł X.

Rządy używać będą wszelkich środków jakie uznają za potrzebne w celu zapewnienia jak najzupełniejszego wykonania postanowień, dotyczących się wprowadzania, sprzedaży i przewozu broni palnej i amunicji, jakoteż w celu przeszkodzenia wprowadzaniu i wyprowadzaniu tychże przez ich granice wewnętrzne lub transportowaniu tychże ku okolicom, w których grasuje handel niewolnikami.

Pozwolenia do przewozu w granicach strefy w artykule VIII oznaczonej nie można odmówić, gdy broń i amunicja mają być przez obszar mocarstwa, które traktat podpisało lub do niego przystąpiło i posiada wybrzeże, przewieziona do obszaru w głębi leżącego a zostającego pod wszechwładztwem lub protektoratem innego mocarstwa, które także traktat podpisało lub do niego przystąpiło, jeżeli to ostatnie mocarstwo nie ma bezpośredniego od strony morza przystępu do swego własnego obszaru. Również nie można odmówić pozwolenia do przewozu, gdyby przystęp ten był zupełnie przerwany. Do każdej prośby o zezwolenie na przewóz powinna być dołączona deklaracja wydana przez Rząd mocarstwa mającego w głębi posiadłości a

à la vente, mais à l'usage des autorités de la Puissance ou de la force militaire nécessaire pour la protection des stations de missionnaires ou de commerce, ou bien des personnes désignées nominativement dans la déclaration. Toutefois, la Puissance territoriale de la côte se réserve le droit d'arrêter, exceptionnellement et provisoirement, le transit des armes de précision et des munitions à travers son territoire si, par suite de troubles à l'intérieur ou d'autres graves dangers, il y avait lieu de craindre que l'envoi des armes et munitions ne pût compromettre sa propre sûreté.

Article XI.

Les Puissances se communiqueront les renseignements relatifs au trafic des armes à feu et des munitions, aux permis accordés ainsi qu'aux mesures de répression appliquées dans leurs territoires respectifs.

Article XII.

Les Puissances s'engagent à adopter ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires afin que les contrevenants aux défenses établies par les articles VIII et IX soient partout punis, ainsi que leurs complices, outre la saisie et la confiscation des armes et munitions prohibées, soit de l'amende, soit de l'emprisonnement, soit de ces deux peines réunies, proportionnellement à l'importance de l'infraction et suivant la gravité de chaque cas.

Article XIII.

Les Puissances signataires qui ont en Afrique des possessions en contact avec la zone spécifiée à l'article VIII, s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour empêcher l'introduction des armes à feu et des munitions, par leurs frontières intérieures, dans les régions de ladite zone, tout au moins celle des armes perfectionnées et des cartouches.

Article XIV.

Le régime stipulé aux articles VIII à XIII inclusivement restera en vigueur pendant douze ans. Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait, douze mois avant l'expiration de cette période, notifié son intention d'en faire cesser les effets, ni demandé la révision, il continuera de rester obligatoire pendant deux ans, et ainsi de suite, de deux en deux ans.

potwierdzająca, że rzeczona broń i amunicja nie jest przeznaczona na sprzedaż, lecz do użytku Władz mocarstwa lub siły wojskowej potrzebnej do obrony stacyj misyjnych lub handlowych lub dla osób wymienionych w deklaracji imiennej. Atoli mocarstwo terytorjalne wybrzeża zastrzega sobie prawo zatrzymania wyjątkowo i tymczasowo transportu broni udoskonalonej i amunicji przewożonego przez jego obszar, jeżeliby z powodu zamieszek wewnętrznych lub innych groźnych niebezpieczeństw zachodziła obawa, żeby posyłka broni i amunicji nie stała się dla niego samego szkodliwą.

Artykuł XI.

Mocarstwa będą sobie udzielały wyjaśnień co do handlu bronią palną i amunicją, wydanych pozwoleń i środków poskramiających stosowanych na ich obszarach.

Artykuł XII.

Mocarstwa zobowiązują się zaprowadzić lub przedstawić swoim ciałom prawodawczym środki, które będą potrzebne, żeby wykraczający przeciw zakazom postanowionym w artykułach VIII i IX oprócz przytrzymywania i konfiskaty zakazanej broni i amunicji, byli wszędzie, równie, jak współwinni karani, bądź grzywnami, bądź więzieniem, bądź razem obu karami, stosownie do ważności wykroczenia i stopnia każdego przypadku.

Artykuł XIII.

Mocarstwa podpisujące, które mają w Afryce posiadłości, stykające się ze strefą w artykule VIII określoną, zobowiązują się zaprowadzić środki potrzebne do przeszkodzenia wprowadzaniu broni palnej i amunicji przez ich granice wewnętrzne, do części rzeczonyj strefy a przynajmniej broni udoskonalonej i nabojów.

Artykuł XIV.

Urządzenie przepisane w artykułach VIII aż do XIII włącznie obowiązywać będzie przez lat dwanaście. Gdyby na dwanaście miesięcy przed upływem tego okresu żadna ze stron kontraktujących nie oznajmiła, że zamierza to urządzenie uchylić, ani nie żądała jego rewizji, takowe zatrzyma moc obowiązującą przez lat dwa i tak dalej od dwulecia do dwulecia.

Chapitre II.

Routes des caravanes et transports d'esclaves par terre.

Article XV.

Indépendamment de leur action répressive ou protectrice aux foyers de la traite, les stations, croisières et postes dont l'établissement est prévu à l'article II et toutes autres stations établies ou reconnues aux termes de l'article IV par chaque Gouvernement dans ses possessions, auront en outre pour mission de surveiller, autant que les circonstances le permettront, et au fur et à mesure du progrès de leur organisation administrative, les routes suivies sur leur territoire par les trafiquants d'esclaves, d'y arrêter les convois en marche ou de les poursuivre partout où leur action pourra s'exercer légalement.

Article XVI.

Dans les régions du littoral connues comme servant de lieux habituels de passage ou de points d'aboutissement aux transports d'esclaves venant de l'intérieur, ainsi qu'aux points de croisement des principales routes de caravanes traversant la zone voisine de la côte déjà soumise à l'action des Puissances souveraines ou protectrices, des postes seront établis dans les conditions et sous les réserves mentionnées à l'article III, par les autorités dont relèvent les territoires, à l'effet d'intercepter les convois et de libérer les esclaves.

Article XVII.

Une surveillance rigoureuse sera organisée par les autorités locales dans les ports et les contrées avoisinant la côte, à l'effet d'empêcher la mise en vente et l'embarquement des esclaves amenés de l'intérieur, ainsi que la formation et le départ vers l'intérieur de bandes de chasseurs à l'homme et de marchands d'esclaves.

Les caravanes débouchant à la côte ou dans son voisinage, ainsi que celles aboutissant à l'intérieur dans une localité occupée par les autorités de la Puissance territoriale, seront, dès leur arrivée, soumises à un contrôle minutieux quant à la composition de leur personnel. Tout individu qui serait reconnu avoir été capturé ou enlevé de force ou mutilé, soit dans son pays natal, soit en route, sera mis en liberté.

Rozdział II.

Drogi karawanowe i transporty lądowe niewolników.

Artykuł XV.

Niezawisłe od akcji represyjnej lub opiekuńczej w ogniskach handlu niewolnikami, stacje, statki krążące i posterunki, których ustanowienie jest w artykule II przewidziane, tudzież wszystkie inne, które każdy z Rządów w myśl artykułu IV ustanowi lub uzna w swoich posiadłościach, będą miały nadto obowiązek czuwania o ile okoliczności na to pozwolą, w stosunku postępu organizacji administracyjnej, nad drogami, których handlarze niewolników używają na ich obszarze, zatrzymywania na nich maszerujących transportów i ścigania ich wszędzie, gdzie tylko będą prawnie mogły działać.

Artykuł XVI.

W okolicach wybrzeża, o których wiadomo, że są pospolicie punktami przechodniami lub krańcowymi dla transportów niewolników, z głębi przybywających, jakoteż w punktach przecięcia się głównych dróg karawanowych, przeryniających strefę sąsiednią wybrzeża podlegającego już działaniu mocarstw panujących lub opiekuńczych, Władze, którym obszary te podlegają, zaprowadzą pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule III wzmiankowanymi, posterunki do zatrzymywania transportów i uwalniania niewolników.

Artykuł XVII.

W portach i okolicach stykających się z wybrzeżem, Władze miejscowe uorganizują ścisły nadzór celem przeszkodzenia sprzedawaniu i wsadzaniu na okręt niewolników z głębi przyprowadzonych, jakoteż formowaniu i wyruszaniu w głąb band myśliwców na ludzi i handlarzy niewolników.

Karawany przybywające na wybrzeże lub okolice sąsiednie, tudzież te, które pojawiają się w głębi w miejscu przez Władzę terytoryalną obsadzonem, poddawane będą zaraz po przybyciu ścisłej rewizji dla zbadania składu osób. Każda osoba, co do której pokaże się, że bądź w kraju rodzinnym, bądź w podróży została pojmana, przemocą uprowadzona lub okaleczona, będzie puszczone na wolność.

Article XVIII.

Dans les possessions de chacune des Puissances contractantes, l'administration aura le devoir de protéger les esclaves libérés, de les repatrier, si c'est possible, de leur procurer des moyens d'existence et de pourvoir en particulier à l'éducation et à l'établissement des enfants délaissés.

Article XIX.

Les dispositions pénales prévues à l'article V seront rendues applicables à tous les actes criminels ou délictueux accomplis au cours des opérations qui ont pour objet le transport et le trafic des esclaves par terre, à quelque moment que ces actes soient constatés.

Tout individu qui aurait encouru une pénalité, à raison d'une infraction prévue par le présent Acte général, sera soumis à l'obligation de fournir un cautionnement avant de pouvoir entreprendre une opération commerciale dans les pays où se pratique la traite.

Chapitre III.**Répression de la traite sur mer.****§ I. Dispositions générales.****Article XX.**

Les Puissances signataires reconnaissent l'opportunité de prendre d'un commun accord des dispositions ayant pour objet d'assurer plus efficacement la répression de la traite dans la zone maritime où elle existe encore

Article XXI.

Cette zone s'étend entre, d'une part, les côtes de l'océan Indien (y compris celles du golfe Persique et de la mer Rouge), depuis le Beloutchistan jusqu'à la pointe de Tangalane (Quilimane), et, d'autre part, une ligne conventionnelle qui suit d'abord le méridien de Tangalane jusqu'au point de rencontre avec le 26° degré de latitude sud; se confond ensuite avec ce parallèle, puis contourne l'île de Madagascar par l'est en se tenant à 20 milles de la côte orientale et septentrionale, jusqu'à son intersection avec le méridien du cap d'Ambre. De ce point, la limite de la zone est déterminée par une ligne oblique qui va

Artykuł XVIII.

W posiadłościach wszystkich mocarstw kontraktujących, administracja będzie obowiązana opiekować się wyzwolonymi niewolnikami, odsyłać ich o ile to będzie możebne do ojczyzny, dostarczać im środków do życia, osobliwie zaś mieć staranie o wychowanie i pomieszczenie dzieci opuszczonych.

Artykuł XIX.

Postanowienia karne, w artykule V przewidziane, stosowane będą do wszelkich zbrodni i przestępstw popełnionych w toku czynności, których przedmiotem jest transport i handel niewolników na lądzie, w którejkolwiek chwili popełnienie tych czynów byłoby stwierdzone.

Każda osoba, która była karana za przestępstwo w niniejszym akcie generalnym przewidziane, będzie obowiązana dać rękojmią zanim uzyska pozwolenie do trudnienia się przedsiębiorstwami handlowymi w krajach, w których grasuje handel niewolnikami.

Rozdział III.**Zwalczanie handlu niewolnikami na morzu.****§. I. Postanowienia ogólne.****Artykuł XX.**

Mocarstwa podpisujące uznają za stosowne wydać za wspólną zgodą postanowienia, mające na celu położenie jak najskuteczniejsze tamy handlowi niewolników w strefie morskiej gdzie jeszcze istnieje.

Artykuł XXI.

Strefa ta rozciąga się pomiędzy wybrzeżami oceanu Indyjskiego (licząc tu zatokę perską i morze czerwone), od Beludzystanu aż do cypla Tangalane (Quilimane) z jednej strony a linią umowną idącą wzdłuż południka Tangalane aż do punktu przecięcia się onegoż z 26 stopniem szerokości południowej a następnie wzdłuż tego stopnia szerokości, poczem okala wyspę Madagaskar od strony wschodniej w równej odległości na mil 20 od jej wybrzeża wschodniego i północnego aż do przecięcia się z południkiem przylądku Ambre. Od tego punktu granicę strefy tworzy linia ukośna, która prze-

rejoindre la côte du Beloutchistan, en passant à 20 milles au large du cap Raz-el-Had.

Article XXII.

Les Puissances signataires du présent Acte général, entre lesquelles il existe des conventions particulières pour la suppression de la traite, se sont mises d'accord pour restreindre les clauses de ces conventions concernant le droit réciproque de visite, de recherche et de saisie des navires en mer, à la zone susdite.

Article XXIII.

Les mêmes Puissances sont également d'accord pour limiter le droit susmentionné aux navires d'un tonnage inférieur à 500 tonneaux.

Cette stipulation sera révisée dès que l'expérience en aura démontré la nécessité.

Article XXIV.

Toutes les autres dispositions des conventions conclues entre lesdites Puissances pour la suppression de la traite, restent en vigueur pour autant qu'elles ne sont pas modifiées par le présent Acte général.

Article XXV.

Les Puissances signataires s'engagent à prendre des mesures efficaces pour prévenir l'usurpation de leur pavillon et pour empêcher le transport des esclaves sur les bâtimens autorisés à arborer leurs couleurs.

Article XXVI.

Les Puissances signataires s'engagent à prendre toutes les mesures nécessaires pour faciliter le prompt échange des renseignements propres à amener la découverte des personnes qui se livrent aux opérations de la traite.

Article XXVII.

Un bureau international au moins sera créé; il sera établi à Zanzibar. Les Hautes Parties contractantes s'engagent à lui faire parvenir tous les documents spécifiés à l'article XLI, ainsi que les renseignements de toute nature susceptibles d'aider à la répression de la traite.

chodząc w odległości 20 mil od przylądka Raz-el-Had, dosięga znowu wybrzeży Beludzystanu.

Artykuł XXII.

Mocarstwa podpisujące niniejszy akt generalny, między którymi istnieją osobne umowy, mające na celu przytłumienie handlu niewolnikami, zgodziły się, żeby postanowienia tych umów, tyjące się wzajemnego prawa rewidowania, wyszukiwania i przytrzymywania okrętów na pełnem morzu ograniczone zostały do rzeczoney strefy.

Artykuł XXIII.

Mocarstwa te zgodziły się nadto, żeby prawo powyższe ograniczone zostało do okrętów, których pojemność wynosi mniej niż 500 ton.

Postanowienie to zostanie zmienione, gdy doświadczenie okaże, że zachodzi tego potrzeba.

Artykuł XXIV.

Wszystkie inne postanowienia umów, które rzeczony mocarstwa zawarły ze sobą w celu przytłumienia handlu niewolnikami, obowiązywać będą o tyle, o ile nie zmienia ich niniejszy akt generalny.

Artykuł XXV.

Mocarstwa podpisujące obowiązują się użyć skutecznych środków dla zapobieżenia nadużywaniu ich bandery i dla przeszkodzenia przewożeniu niewolników okrętami, które do posługiwania się ich banderą są upoważnione.

Artykuł XXVI.

Mocarstwa podpisujące obowiązują się użyć wszelkich środków potrzebnych do ułatwienia szybkiej wymiany doniesień, mogących doprowadzić do odkrycia osób zajmujących się interesami handlu niewolnikami.

Artykuł XXVII.

Zaprowadzone będzie najmniej jedno biuro międzynarodowe; siedzibą jego będzie Zanzibar. Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się przysłać mu wszystkie dokumenty w artykule XVI wyszczególnione, tudzież wiadomości wszelkiego rodzaju mogące przyczynić się do przytłumienia handlu niewolnikami.

Article XXVIII

Tout esclave qui se sera réfugié à bord d'un navire de guerre sous pavillon d'une des Puissances signataires sera immédiatement et définitivement affranchi, sans que cet affranchissement puisse le soustraire à la juridiction compétente, s'il a commis un crime ou délit de droit commun.

Article XXIX.

Tout esclave retenu contre son gré à bord d'un bâtiment indigène aura le droit de réclamer sa liberté.

Son affranchissement pourra être prononcé par tout agent d'une des Puissances signataires, à qui le présent Acte général confère le droit de contrôler l'état des personnes à bord desdits bâtiments, sans que cet affranchissement puisse le soustraire à la juridiction compétente, si un crime ou délit de droit commun a été commis par lui.

§. II. Règlement concernant l'usage du pavillon et la surveillance des croiseurs.

1. Règles pour la concession du pavillon aux bâtiments indigènes, le rôle d'équipage et le manifeste de passagers noirs.

Article XXX.

Les Puissances signataires s'engagent à exercer une surveillance rigoureuse sur les bâtiments indigènes autorisés à porter leur pavillon dans la zone indiquée à l'article XXI, et sur les opérations commerciales effectuées par ces bâtiments.

Article XXXI.

La qualification de bâtiment indigène s'applique aux navires qui remplissent une des deux conditions suivantes:

1° Présenter les signes extérieurs d'une construction ou d'un gréement indigène;

2° Être montés par un équipage dont le capitaine et la majorité des matelots soient originaires d'un des pays baignés par les eaux de l'océan Indien, de la mer Rouge ou du golfe Persique.

Article XXXII.

L'autorisation d'arborer le pavillon d'une desdites Puissances ne sera accordée à l'avenir qu'aux bâtiments indigènes qui satisferont à la fois aux trois conditions suivantes:

Artykuł XXVIII.

Każdy niewolnik, który schroni się na pokład okrętu wojennego, używającego bandery jednego z mocarstw podpisujących, zostanie natychmiast i stanowczo wyzwolony, co jednak nie uwalnia go od odpowiedzialności przed właściwymi sądami, jeżeli popełnił zbrodnię lub występki według prawa pospolitego.

Artykuł XXIX.

Każdy niewolnik wbrew swojej woli trzymany na pokładzie okrętu krajowego ma prawo żądać uwolnienia.

Wyzwolenie jego może wyrzec każdy urzędnik jednego z mocarstw podpisujących, któremu niniejszy akt generalny nadaje prawo kontrolowania pocztu osób na pokładzie rzeczonych okrętów, jednakże wyzwolenie to nie uwalnia wyzwolonego od odpowiedzialności przed właściwymi sądami, jeżeli popełnił zbrodnię lub występki według prawa pospolitego.

§. II. Przepis dotyczący się używania bandery i sprawowania nadzoru przez krążące okręty.

1. Prawidła co do nadawania bandery okrętom krajowym. co do rejestru załogi i wykazu czarnych pasażerów.

Artykuł XXX.

Mocarstwa podpisujące zobowiązują się wykonywać ścisły nadzór nad okrętami krajowymi upoważnionymi do używania ich bandery w strefie w artykule XXI wzmiankowanej i nad czynnościami handlowymi przez te okręty wykonanymi.

Artykuł XXXI.

Nazwa „okręty krajowe“ stosuje się do tych okrętów, które czynią zadość jednemu z dwóch następujących warunków:

1. powierzchowność ich budowy lub uprząży lin okazywać ma, że są krajowymi;

2. powinny mieć załogę, której kapitan jakoteż większa część majtków pochodzą z krajów obłanych wodami oceanu Indyjskiego, morza Czerwonego lub zatoki Perskiej.

Artykuł XXXII.

Upoważnienie do wywieszania bandery jednego z rzeczonych mocarstw udzielane będzie na przyszłość tylko tym okrętom krajowym, które uczynią zadość trzem następującym warunkom:

1° Les armateurs ou propriétaires devront être sujets ou protégés de la Puissance dont ils demandent à porter les couleurs;

2° Ils seront tenus d'établir qu'ils possèdent des biens-fonds dans la circonscription de l'autorité à qui est adressée leur demande, ou de fournir une caution solvable pour la garantie des amendes qui pourraient être éventuellement encourues;

3° Lesdits armateurs ou propriétaires, ainsi que le capitaine du bâtiment, devront fournir la preuve qu'ils jouissent d'une bonne réputation et notamment n'avoir jamais été l'objet d'une condamnation pour faits de traite.

Article XXXIII.

L'autorisation accordée devra être renouvelée chaque année. Elle pourra toujours être suspendue ou retirée par les autorités de la Puissance dont le bâtiment porte les couleurs.

Article XXXIV.

L'acte d'autorisation portera les indications nécessaires pour établir l'identité du navire. Le capitaine en sera détenteur. Le nom du bâtiment indigène et l'indication de son tonnage devront être incrustés et peints en caractères latins à la poupe, et la ou les lettres initiales de son port d'attache, ainsi que le numéro d'enregistrement dans la série des numéros de ce port, seront imprimés en noir sur les voiles.

Article XXXV.

Un rôle d'équipage sera délivré au capitaine du bâtiment au port de départ par l'autorité de la Puissance dont il porte le pavillon. Il sera renouvelé à chaque armement du bâtiment ou, au plus tard, au bout d'une année, et conformément aux dispositions suivantes:

1° Le rôle sera, au moment du départ, visé par l'autorité qui l'a délivré;

2° Aucun noir ne pourra être engagé comme matelot sur un bâtiment sans qu'il ait été préalablement interrogé par l'autorité de la Puissance dont ce bâtiment porte le pavillon, ou à défaut de celle-ci, par l'autorité territoriale, à l'effet d'établir qu'il contracte un engagement libre;

3° Cette autorité tiendra la main à ce que la proportion des matelots ou mousques ne soit pas anormale par rapport au tonnage ou au grément des bâtiments;

4° L'autorité qui aura interrogé les hommes préalablement à leur départ les inscrira sur le rôle

1. Szyprowie lub właściciele muszą być poddanymi tego państwa, którego barw chcą używać, lub muszą zostawać pod jego opieką.

2. Muszą udowodnić, że na obszarze Władzy, do której udają się ze swoim żądaniem, posiadają nieruchomości lub złożyć odpowiednią kaucją na zabezpieczenie kar pieniężnych, gdyby je na siebie ściągali.

3. Rzeczeni szyprowie lub właściciele, jakoteż kapitan okrętu powinni udowodnić, że używają dobrej opinii a mianowicie, że niebyli nigdy skazani za trudnienie się handlem niewolnikami.

Artykuł XXXIII.

Udzielone pozwolenie będzie corocznie odnawiane. Władze mocarstwa, którego barw okręt używa, mogą je w każdej chwili zawiesić lub cofnąć.

Artykuł XXXIV.

Dokument upoważniający będzie zawierał szczegóły potrzebne do sprawdzenia tożsamości okrętu. Dokument ten powinien się znajdować u kapitana. Na tylnej części okrętu powinna być inkrustowana głoskami łacińskimi malowanemi nazwa okrętu tudzież cyfra wyrażająca jego pojemność, na żaglach zaś znajdować się mają wydrukowane czarną farbą pierwsza głoska lub pierwsze głoski portu swojszczyzny, jakoteż liczba bieżąca pod którą okręt zapisany został w rejestrach tego portu.

Artykuł XXXV.

W porcie, z którego okręt odpływa, Władza mocarstwa pozwalającego mu używać swojej bandery wyda kapitanowi rejestr załogi. Rejestr ten będzie odnawiany przy każdym uzbrojeniu okrętu, najpóźniej zaś z końcem roku i z zachowaniem przepisów następujących:

1. Rejestr załogi powinien być wizowany w chwili odpłynięcia okrętu, przez Władzę, która go wydała.

2. Żadnego czarnego nie wolno przyjąć za majtką, dopóki Władza mocarstwa, której bandery okręt używa a w braku takowej Władza terytorjalna nie wysłucha go dla przekonania się, że obowiązek przyjmuje dobrowolnie.

3. Władza ta baczyć ma na to, żeby ilość majtków lub chłopców okrętowych w stosunku do pojemności lub uprząży linowej okrętu była prawidłową.

4. Władza, która przed odpłynięciem okrętu przesłuchać ma wszystkie osoby, zapisze je w re-

d'équipage, où ils figureront avec le signalement sommaire de chacun d'eux en regard de son nom;

5° Afin d'empêcher plus sûrement les substitutions, les matelots pourront, en outre, être pourvus d'une marque distinctive.

Article XXXVI.

Lorsque le capitaine d'un bâtiment désirera embarquer des passagers noirs, il devra en faire la déclaration à l'autorité de la Puissance dont il porte le pavillon ou, à défaut de celle-ci, à l'autorité territoriale. Les passagers seront interrogés et, quand il aura été constaté qu'ils s'embarquent librement, ils seront inscrits sur un manifeste spécial donnant le signalement de chacun d'eux en regard de son nom et indiquant notamment le sexe et la taille. Les enfants noirs ne pourront être admis comme passagers qu'autant qu'ils seront accompagnés de leurs parents ou de personnes dont l'honorabilité serait notoire. Au départ, le manifeste des passagers sera visé par l'autorité indiquée ci-dessus, après qu'il aura été procédé à un appel. S'il n'y a pas de passagers à bord, mention expresse en sera faite sur le rôle d'équipage.

Article XXXVII.

A l'arrivée dans tout port de relâche ou de destination, le capitaine du bâtiment produira devant l'autorité de la Puissance dont il porte le pavillon ou, à défaut de celle-ci, devant l'autorité territoriale, le rôle d'équipage et, s'il y a lieu, les manifestes de passagers antérieurement délivrés. L'autorité contrôlera les passagers arrivés à destination ou s'arrêtant, dans un port de relâche, et fera mention de leur débarquement sur le manifeste. Au départ, la même autorité apposera de nouveau son visa au rôle et au manifeste, et fera l'appel des passagers.

Article XXXVIII.

Sur le littoral africain et dans les îles adjacentes, aucun passager noir ne sera embarqué à bord d'un bâtiment indigène en dehors des localités où réside une autorité relevant d'une des Puissances signataires.

Dans toute l'étendue de la zone prévue à l'article XXI, aucun passager noir ne pourra être débarqué d'un bâtiment indigène hors d'une localité où réside une autorité relevant d'une des Hautes Parties contractantes et sans que cette autorité assiste au débarquement.

gestrze załogi, podając nazwisko każdej z nich i summaryczny rysopis.

5. Dla tem skuteczniejszego zapobieżenia przedstawieniom, można nadto opatrzyć majtków szczególnymi oznakami.

Artykuł XXXVI.

Gdy kapitan okrętu ma wziąć na pokład czarnych pasażerów, winien uwiadomić o tem Władzę mocarstwa, którego bandery używa, albo w braku tejże, Władzę terytoryalną. Pasażerowie będą przesłuchiwani a gdy się okaże, iż wsiadają na okręt dobrowolnie, spisani zostaną w wykazie, podającym nazwisko i rysopis a mianowicie płeć i wzrost każdego w szczególności pasażera. Dzieci czarne w takim tylko razie wolno brać na okręt, gdy im towarzyszą rodzice lub osoby powszechnie znane z uczciwości. Przy odpłynięciu okrętu Władza powyższa, po wywołaniu nazwisk pasażerów, opatrzy ich wykaz wizą. Jeżeli na pokładzie niema pasażerów, registr załogi będzie zawierał wyraźną o tem wzmiankę.

Artykuł XXXVII.

Za przybyciem do każdego portu pośredniego lub do portu przeznaczenia, kapitan okrętu przedstawi Władzy mocarstwa, którego bandery używa, w braku zaś tejże Władzy terytoryalnej, registr majtków a według okoliczności wykazy podróжных poprzednio wygotowane. Władza będzie kontrolowała pasażerów przybywających do miejsca przeznaczenia lub zatrzymujących się w porcie pośrednim i zanotuje w wykazie, że okręt opuścili. Przy odpłynięciu okrętu taż sama Władza będzie na nowo wizowała registr majtków i wykaz podróжных i sprawdzi ich obecność przez wywołanie nazwisk.

Artykuł XXXVIII.

Na wybrzeżu afrykańskim i na wyspach sąsiednich żadnemu czarnemu nie wolno wsiadać na okręt krajowy poza obrębem miejsc, w których rezyduje Władza jednego z mocarstw podpisujących.

Na całym obszarze strefy w artykule XXI określonej nie wolno żadnego czarnego wysadzić z okrętu krajowego poza obrębem miejsca, w którym rezyduje Władza jednej z Wysokich Stron kontrolujących, i bez obecności tej Władzy przy wysadzeniu z okrętu.

Les cas de force majeure qui auraient déterminé l'infraction à ces dispositions devront être examinés par l'autorité de la Puissance dont le bâtiment porte les couleurs, ou, à défaut de celle-ci, par l'autorité territoriale du port dans lequel le bâtiment inculpé fait relâche.

Article XXXIX.

Les prescriptions des articles XXXV, XXXVI, XXXVII et XXXVIII ne sont pas applicables aux bateaux non pontés entièrement, ayant un maximum de dix hommes d'équipage et qui satisferont à l'une des deux conditions suivantes:

1° S'adonner exclusivement à la pêche dans les eaux territoriales;

2° Se livrer au petit cabotage entre les différents ports de la même Puissance territoriale, sans s'éloigner de la côte à plus 5 milles.

Ces différents bateaux recevront, suivant les cas, de l'autorité territoriale ou de l'autorité consulaire, une licence spéciale renouvelable chaque année et révocable dans les conditions prévues à l'article XL, et dont le modèle uniforme, annexé au présent Acte général, sera communiqué au Bureau international de renseignements.

Article XL.

Tout acte ou tentative de traite, légalement constaté à la charge du capitaine, armateur ou propriétaire d'un bâtiment autorisé à porter le pavillon d'une des Puissances signataires, ou ayant obtenu la licence prévue à l'article XXXIX, entraînera le retrait immédiat de cette autorisation ou de cette licence. Toutes les infractions aux prescriptions du paragraphe 2 du chapitre III seront punies, en outre, des pénalités édictées par les lois et ordonnances spéciales à chacune des Puissances contractantes.

Article XLI.

Les Puissances signataires s'engagent à déposer au Bureau international de renseignements les modèles types des documents ci-après:

- 1° Titre autorisant le port du pavillon;
- 2° Rôle d'équipage;
- 3° Manifeste des passagers noirs.

Ces documents, dont la teneur peut varier suivant les règlements propres à chaque pays, devront renfermer obligatoirement les renseignements suivants, libellés dans une langue européenne:

I. En ce qui concerne l'autorisation de porter le pavillon:

- a) Le nom, le tonnage, le gréement et les dimensions principales du bâtiment;

Przypadki siły wyższej, jeżeli spowodowały wykroczenie przeciw temu postanowieniu, muszą być sprawdzone przez Władzę mocarstwa, którego bandery okręt używa a w braku tejże przez Władzę terytoryalną portu, w którym okręt obwiniony stoi na kotwicy.

Artykuł XXXIX.

Przepisy artykułów XXXV, XXXVI, XXXVII i XXXVIII nie będą stosowane do okrętów nie całkiem krytych, których załoga składa się z najwięcej 10 ludzi, jeżeli czynią zadość jednemu z dwóch następujących warunków:

1. służą wyłącznie do rybołówstwa na wodach terytoryalnych;

2. służą do żeglugi przybrzeżnej między portami tego samego mocarstwa terytoryalnego i nie oddalają się od brzegu o więcej jak o 5 mil morskich.

Różne okręty te będą dostawały stosownie do przypadku od Władzy terytoryalnej lub konsulowskiej osobne pozwolenie, które ma być corocznie odnawiane a w okolicznościach, w artykule XI przewidzianych, może być odwołane; wzór jednostajny tego pozwolenia, do niniejszego aktu generalnego dołączony, zakomunikowany będzie biurowi informacyjnemu międzynarodowemu.

Artykuł XL.

Gdy kapitan, sztyr lub właściciel okrętu bądź uprawnionego do używania bandery mocarstwa podpisującego, bądź opatrzonego pozwoleniem w artykule XXXIX przewidzianem, będzie prawnie przekonany, że się dopuścił lub usiłował dopuścić się handlu niewolnikami, upoważnienie to lub pozwolenie zostanie niezwłocznie cofnięte. Nadto wszelkie wykroczenia przeciwko przepisom §u 2go rozdziału III. karane będą według ustaw i rozporządzeń każdego z mocarstw kontraktujących.

Artykuł XLI.

Mocarstwa podpisujące zobowiązują się złożyć w biurze informacyjnym międzynarodowym wzory następujących dokumentów:

1. Wzór upoważnienia do używania bandery.
2. Wzór rejestru załogi.
3. Wzór wykazu czarnych pasażerów.

Dokumenty te, których osnowa jako zastosowana do przepisów każdego kraju może być różna, powinna zawierać następujące szczegóły w jednym z języków europejskich:

I. Co się tyczy upoważnienia do używania bandery:

- a) nazwisko, pojemność, uprząż lin i główne wymiary okrętu;

- b) Le numéro d'inscription et la lettre signalétique du port d'attache;
- c) La date de l'obtention du permis et la qualité du fonctionnaire qui l'a délivré.

II. En ce qui concerne le rôle d'équipage:

- a) Le nom du bâtiment, du capitaine et de l'armateur ou des propriétaires;
- b) Le tonnage du bâtiment;
- c) Le numéro d'inscription et le port d'attache du navire, sa destination, ainsi que les renseignements spécifiés à l'article XXV.

III. En ce qui concerne le manifeste des passagers noirs:

Le nom du bâtiment qui les transporte et les renseignements indiqués à l'article XXXVI, et destinés à bien identifier les passagers.

Les Puissances signataires prendront les mesures nécessaires pour que les autorités territoriales ou leurs consuls envoient au même Bureau des copies certifiées de toute autorisation d'arborer leur pavillon, dès qu'elle aura été accordée, ainsi que l'avis du retrait dont ces autorisations auraient été l'objet.

Les dispositions du présent article ne concernent que les papiers destinés aux bâtiments indigènes.

2. De l'arrêt des bâtiments suspects.

Article XLII.

Lorsque les officiers commandant les bâtiments de guerre de l'une des Puissances signataires auront lieu de croire qu'un bâtiment d'un tonnage inférieur à 500 tonneaux est rencontré dans la zone ci-dessus indiquée, se livre à la traite ou est coupable d'une usurpation de pavillon, ils pourront recourir à la vérification des papiers de bord.

Le présent article n'implique aucun changement à l'état de choses actuel en ce qui concerne la juridiction dans les eaux territoriales.

Article XLIII.

Dans ce but, un canot, commandé par un officier de vaisseau en uniforme, pourra être envoyé à bord du navire suspect, après qu'on l'aura hélé pour lui donner avis de cette intention.

L'officier envoyé à bord du navire arrêté devra procéder avec tous les égards et tous les ménagements possibles.

Article XLIV.

La vérification des papiers de bord consistera dans l'examen des pièces suivantes:

- b) numer protokołu i głoski początkowe portu swojszczyzny;
- c) datę wystawienia pozwolenia i urzędowe stanowisko urzędnika, który je wydał;

II. Co się tyczy rejestru majątków:

- a) nazwisko kapitana i szypa lub właściciela:

- b) pojemność okrętu;
- c) numer protokołu i port swojszczyzny okrętu, jego miejsce przeznaczenia, tudzież szczegóły w artykule XXV wzmiankowane.

III. Co się tyczy wykazu czarnych pasażerów: nazwę okrętu, który ich przewozi, tudzież szczegóły potrzebne do stwierdzenia tożsamości, podane w artykule XXXVI.

Mocarstwa podpisujące wydadzą stosowne zarządzenia, żeby Władze terytoryalne lub ich konsulowie przesyłali rzeczonemu biuru uwierzytelnione kopie każdego upoważnienia do używania bandery, jak tylko będzie wydane, tudzież doniesienia o cofnięciu takich upoważnień.

Postanowienia artykułu niniejszego tyczą się tylko dokumentów morskich dla naw krajowych.

2. Przytrzymywanie okrętów podejrzanych.

Artykuł XLII.

Gdy dowódca okrętu wojennego jednego z mocarstw podpisujących, spotka w strefie powyżej wzmiankowanej okręt, mający mniej niż 500 ton pojemności i ma powód do mniemania, że okręt ten zajmuje się handlem niewolnikami lub używa fałszywej bandery, może przystąpić do zrewidowania dokumentów okrętowych.

Artykuł niniejszy nie zmienia obecnego stanu rzeczy pod względem jurysdykcji na wodach terytoryalnych.

Artykuł XLIII.

W tym celu można wysłać do podejrzanego okrętu,awiadomiwszy go zawołaniem o tym zamiarze, łódź pod dowództwem oficera okrętowego w mundurze.

Oficer wysłany na pokład okrętu zatrzymanego postępować winien z jak największą wyrozumiałością i ogłędnością.

Artykuł XLIV.

Sprawdzenie papierów okrętowych polega na przejrzeniu następujących dokumentów:

1° En ce qui concerne les bâtimens indigènes, les papiers mentionnés à l'article XLI;

2° En ce qui concerne les autres bâtimens, les pièces stipulées dans les différens traités ou conventions maintenus en vigueur.

La vérification des papiers de bord n'autorise l'appel de l'équipage et des passagers que dans les cas et suivant les conditions prévus à l'article suivant.

Article XLV.

L'enquête sur le chargement du bâtiment ou la visite ne peut avoir lieu qu'à l'égard des bâtimens naviguant sous le pavillon d'une des Puissances qui ont conclu ou viendraient à conclure les conventions particulières visées à l'article XXII, et conformément aux prescriptions de ces conventions.

Article XLVI.

Avant de quitter le bâtiment arrêté, l'officier, dressera un procès-verbal suivant les formes et dans la langue en usage dans le pays auquel il appartient.

Ce procès-verbal doit être daté et signé par l'officier, et constater les faits.

Le capitaine du navire arrêté, ainsi que les témoins, auront le droit de faire ajouter au procès-verbal toutes explications qu'ils croiront utiles.

Article XLVII.

Le commandant d'un bâtiment de guerre qui aurait arrêté un navire sous pavillon étranger doit, dans tous les cas, faire un rapport à son Gouvernement en indiquant les motifs qui l'ont fait agir.

Article XLVIII.

Un résumé de ce rapport, ainsi qu'une copie du procès-verbal dressé par l'officier envoyé à bord du navire arrêté, seront, le plus tôt possible, expédiés au Bureau international de renseignements, qui en donnera communication à l'autorité consulaire ou territoriale la plus proche de la Puissance dont le navire arrêté en route a arboré le pavillon. Des doubles de ces documents seront conservés aux archives du Bureau.

Article XLIX.

Si, par suite de l'accomplissement des actes de contrôle mentionnés dans les articles précédents le croiseur est convaincu qu'un fait de traite a été commis à bord durant la traversée ou qu'il existe

1. Na okrętach krajowych, papierów wzmiankowanych w artykule XLI;

2. na innych okrętach, papierów przepisanych w rozmaitych obowiązujących traktatach i umowach.

Sprawdzanie papierów okrętowych uprawnia do wywoływania nazwisk załogi i pasażerów tylko w przypadkach w następującym paragrafie wzmiankowanych i pod warunkami tamże przepisanymi.

Artykuł XLV.

Ładunek okrętowy może być badany lub rewidowany tylko na okrętach płynących pod banderą jednego z mocarstw, które zawarły lub zawrą osobne konwencje w artykule XXII wzmiankowane; czynność ta odbyć się powinna według przepisów rzeczonych umów.

Artykuł XLVI.

Przed opuszczeniem zatrzymanego okrętu oficer spisuje protokół według form używanych w jego kraju i w swoim języku.

Protokół ten, datowany i podpisany przez oficera, zawierać ma stwierdzenie faktów.

Kapitan zatrzymanego okrętu, jakoteż świadkowie mają prawo dołączyć do protokołu wszelkie wyjaśnienia, które uznają za użyteczne.

Artykuł XLVII.

Dowódca okrętu wojennego, który zatrzymał okręt płynący pod obcą banderą, winien w każdym przypadku zdać sprawę swojemu Rządowi i podać w nim przyczyny swojego postępowania.

Artykuł XLVIII.

Jak tylko można najrychlej przesłać należy biuru informacyjnemu międzynarodowemu wyciąg z tego sprawozdania tudzież odpis protokołu spisane go przez oficera na pokładzie zatrzymanego okrętu a biuro uwiadomi najbliższą Władzę terytorjalną lub konsulowską mocarstwa, którego bandery używał okręt w podróży zatrzymany. W archiwum biura zachowywane będą duplikaty tych aktów.

Artykuł XLIX.

Jeżeli na podstawie kontroli w artykułach powyższych wzmiankowanej, okręt krążący nabierze przekonania, że podczas podróży dopuszczono się na pokładzie handlu niewolnikami, lub że istnieją

des preuves irrécusables contre le capitaine ou l'armateur pour l'accuser d'usurpation de pavillon, de fraude ou de participation à la traite, il conduira le bâtiment arrêté dans le port de la zone le plus rapproché, où se trouve une autorité compétente de la Puissance dont le pavillon a été arboré.

Chaque Puissance signataire s'engage à désigner dans la zone et à faire connaître au Bureau international de renseignements les autorités territoriales ou consulaires, ou les délégués spéciaux qui seraient compétents dans les cas visés ci-dessus.

Le bâtiment soupçonné peut également être remis à un croiseur de sa nation, si ce dernier consent à en prendre charge.

3. De l'enquête et du jugement des bâtiments saisis.

Article L.

L'autorité visée à l'article précédent, à laquelle le navire arrêté a été remis, procédera à une enquête complète, selon les lois et règlements de sa nation, en présence d'un officier du croiseur étranger.

Article LI.

S'il résulte de cette enquête qu'il y a eu usurpation de pavillon, le navire arrêté restera à la disposition du capteur.

Article LII.

Si l'enquête établit un fait de traite défini par la présence à bord d'esclaves destinés à être vendus ou d'autres faits de traite prévus par les conventions particulières, le navire et sa cargaison demeurent sous séquestre, à la garde de l'autorité qui a dirigé l'enquête.

Le capitaine et l'équipage seront déférés aux tribunaux désignés aux articles LIV et LVI. Les esclaves seront mis en liberté après qu'un jugement aura été rendu.

Dans les cas prévus par cet article, il sera disposé des esclaves libérés conformément aux conventions particulières conclues ou à conclure entre les Puissances signataires. A défaut de ces conventions, lesdits esclaves pourront être remis à l'autorité locale, pour être renvoyés, si c'est possible, dans leur pays d'origine; sinon cette autorité leur facilitera, autant qu'il dépendra d'elle, les moyens de vivre, et, s'ils le désirent, de se fixer dans la contrée.

niezbite dowody przeciw kapitanowi lub szyprowi uzasadniające oskarżenie o nieprawne używanie bandery, oszustwo lub udział w handlu niewolnikami, winien odprowadzić okręt do najbliższego w strefie portu, będącego rezydencją władzy tego mocarstwa, którego bandery okręt ów używał.

Każde z mocarstw podpisujących zobowiązuje się przeznaczyć w strefie Władze terytorjalne lub konsulowskie, albo też osobnych delegatów, do postępowania w powyższych przypadkach i uwiadomić biuro informacyjne międzynarodowe o tem onychże preznaczeniu.

Okręt podejrzany może także być powierzony okrętowi krążącemu swego narodu, jeżeli ten ostatni zgodzi się na wzięcie go pod swoją pieczęć.

3. Postępowanie śledcze i skazanie przytrzymanych okrętów.

Artykuł L.

Władza w artykule poprzedzającym wzmiankowana, której oddany został okręt przytrzymany, przeprowadzi dokładne śledztwo według ustaw i przepisów swego narodu w obecności oficera okrętu krążącego zagranicznego.

Artykuł LI.

Jeżeli z tego śledztwa okaże się, że zachodzi nieprawne używanie bandery, oddaje się okręt do dyspozycji temu, który go schwycił.

Artykuł LII.

Jeżeli śledztwo wykaże przypadek handlu niewolnikami, potwierdzony obecnością na pokładzie niewolników na sprzedaż przeznaczonych, albo inne przypadki handlu niewolnikami, przewidziane w umowach osobnych, okręt i jego ładunek pozostaną w sekwestrze i pod strażą Władzy, która śledztwem kierowała.

Kapitan i załoga stawieni będą przed Sądami w artykułach LIV i LVI wzmiankowanymi. Po wydaniu wyroku niewolnicy puszczeni będą na wolność.

W przypadkach, w artykule niniejszym przewidzianych, postąpi się z niewolnikami wyzwolonymi według umów osobnych, które mocarstwa podpisujące już ze sobą zawarły, lub w przyszłości zawrą. W braku umów takich niewolnicy ci mogą być oddani Władzy miejscowej, która o ile to będzie możebne, odeśle ich do kraju rodzinnego; gdyby zaś to było niemożebne, Władza ta winna dostarczyć im środków do życia a jeśliby sobie tego życzyli, do osiedlenia się w okolicy.

Article LIII.

Si l'enquête prouve que le bâtiment est arrêté illégalement, il y aura lieu de plein droit à une indemnité proportionnelle au préjudice éprouvé par le bâtiment détourné de sa route.

La quotité de cette indemnité sera fixée par l'autorité qui a dirigé l'enquête.

Article LIV.

Dans le cas où l'officier du navire capteur n'accepterait pas les conclusions de l'enquête effectuée en sa présence, la cause serait, de plein droit, déférée au tribunal de la nation dont le bâtiment capturé aurait arboré les couleurs.

Il ne sera fait d'exception à cette règle que dans le cas où le différend porterait sur le chiffre de l'indemnité stipulée à l'article LIII, lequel sera fixé par voie d'arbitrage, ainsi qu'il est spécifié à l'article suivant.

Article LV.

L'officier capteur et l'autorité qui aura dirigé l'enquête désigneront, chacun dans les quarante-huit heures, un arbitre, et les deux arbitres choisis auront eux-mêmes vingt-quatre heures pour désigner un surarbitre. Les arbitres devront être choisis, autant que possible, parmi les fonctionnaires diplomatiques, consulaires ou judiciaires des Puissances signataires. Les indigènes se trouvant à la solde des Gouvernements contractants sont formellement exclus. La décision est prise à la majorité des voix. Elle doit être reconnue comme définitive.

Si la juridiction arbitrale n'est pas constituée dans les délais indiqués, il sera procédé, pour l'indemnité comme pour les dommages-intérêts, conformément aux dispositions de l'article LVIII, paragraphe 2.

Article LVI.

Les causes sont déférées, dans le plus bref délai possible, au tribunal de la nation dont les prévenus ont arboré les couleurs. Cependant les consuls ou toute autre autorité de la même nation que les prévenus, spécialement commissionnés à cet effet, peuvent être autorisés par leur Gouvernement à rendre les jugements aux lieu et place des tribunaux.

Article LVII.

La procédure et le jugement des infractions aux dispositions du chapitre III auront toujours lieu

Artykuł LIII.

Jeżeli śledztwo okaże, iż okręt był przytrzymany nieprawnie, okręt ten ma prawo do żądania wynagrodzenia odpowiedniego stratom poniesionym przez to, że go sprowadzono z drogi.

Kwotę tego wynagrodzenia oznaczać będzie Władza, która prowadziła śledztwo.

Artykuł LIV.

Gdyby oficer okrętu, który statek aresztował, nie zadawał sobie wyników śledztwa w jego obecności przeprowadzonego, sprawa oddana będzie Sądowi tego narodu, którego bandery używał okręt przytrzymany.

Wyjątek od tego pravidła ma miejsce tylko w tym przypadku, gdy zachodzi spór o wysokość wynagrodzenia w artykule LIII ustanowionego; spór ten zagodzić ma sąd polubowny jak to w artykule następującym szczegółowo jest przepisane.

Artykuł LV.

Oficer aresztujący i Władza, która kierowała śledztwem, wyznaczają w 48 godzinach po jednym sędzi polubownym a tym dwu sędziom polubownym wyznaczony będzie termin 24 godzinny do wybrania superarbitra. Sędziów polubownych wybierać należy ile możności z pomiędzy dyplomatycznych, konsulowskich lub sądowych funkcyjaryuszów mocarstw podpisujących. Krajowcy, zostający na żołdzie mocarstw kontraktujących, są wyraźnie wykluczeni. Sąd polubowny orzeka większością głosów. Decyzja jego musi być uznana za stanowczą.

Jeżeli sąd polubowny nie będzie utworzony w terminach wyznaczonych, sprawa wynagrodzenia jak i zwrotu szkody załatwiona będzie według przepisów artykułu LVIII., §u 2.

Artykuł LVI.

Sprawy karne odstępowane będą w czasie jak najkrótszym Sądowi mocarstwa, którego bandery obwinieni używali. Jednakże konsulowie lub wszelkie inne władze tego samego co obwinieni narodu mogą być osobnem rozporządzeniem swego Rządu upoważnione do zastępowania Sądów w wydawaniu wyroków.

Artykuł LVII.

Z powodu wykroczeń przeciwko postanowieniom rozdziału III. postępowanie sądowe toczyć się

aussi sommairement que le permettent les lois et réglemens en vigueur dans le territoire soumis à l'autorité des Puissances signataires.

Article LVIII.

Tout jugement du Tribunal national ou des autorités visées à l'article LVI déclarant que le navire arrêté ne s'est point livré à la traite sera exécuté sur-le-champ, et pleine liberté sera rendue au navire de continuer sa route.

Dans ce cas, le capitaine ou l'armateur du navire arrêté sans motif légitime de suspicion ou ayant été soumis à des vexations, aura le droit de réclamer des dommages-intérêts dont le montant serait fixé de commun accord entre les Gouvernemens directement intéressés ou par voie d'arbitrage, et payé dans le délai de six mois à partir de la date du jugement qui a acquitté la prise.

Article LIX.

En cas de condamnation, le navire séquestré sera déclaré de bonne prise au profit du capteur.

Le capitaine, l'équipage et toutes autres personnes reconnus coupables seront punis, selon la gravité des crimes ou délits commis par eux, et conformément à l'article V.

Article LX.

Les dispositions des articles L à LIX ne portent aucune atteinte ni à la compétence, ni à la procédure des tribunaux spéciaux existants ou de ceux à créer pour connaître des faits de traite.

Article LXI.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement les instructions qu'elles donneront, en exécution des dispositions du chapitre III, aux commandants de leurs bâtimens de guerre naviguant dans les mers de la zone indiquée.

Chapitre IV.

Pays de destination dont les institutions comportent l'existence de l'esclavage domestique.

Article LXII.

Les Puissances contractantes dont les institutions comportent l'existence de l'esclavage domes-

tique i wyroki wydawane będą zawsze o tyle sumarycznie o ile na to pozwolą ustawy i przepisy obowiązujące w obszarach podlegających zwierzchnictwu mocarstw podpisujących.

Artykuł LVIII.

Każdy wyrok Sądu narodowego lub Władz w artykule LVI wzmiankowanych, który orzeka, że okręt przytrzymany nie zajmował się handlem niewolników, będzie natychmiast wykonany i okrętowi dana będzie wolność zupełna puszczania się w dalszą podróż.

W przypadku tym kapitan lub sztyr okrętu, który w skutek nieuzasadnionego podejrzenia był przytrzymany lub na przykrości wystawiony, ma prawo żądać wynagrodzenia straty, którego wysokość oznaczona będzie za wspólnem porozumieniem się przez Rządy bezpośrednio interesowane lub przez Sąd polubowny i zostanie wypłacone w przeciągu 6 miesięcy od dnia wydania wyroku, który uchylił zajęcie.

Artykuł LIX.

W razie skazania okręt zasekwestrowany będzie przyznany jako prawa zdobycz temu, który go przytrzymał.

Kapitan, załoga i wszystkie inne osoby uznane za winne, ukarane będą podług ciężkości popełnionej zbrodni lub przestępstwa w myśl artykułu V.

Artykuł LX.

Postanowienia artykułów L aż do LIX nie naruszają w żadnym względzie ani kompetencji ani postępowania Sądów osobnych ustanowionych lub ustanowić się mających do orzekania w przypadkach handlu niewolnikami.

Artykuł LXI.

Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się przysyłać sobie nawzajem instrukcje, które w wykonaniu postanowień rozdziału III wydawać będą dowódcom swoich okrętów wojennych, krążących po morzach wzmiankowanej strefy.

Rozdział IV.

Kraje przeznaczenia, których instytucje pozwalają na istnienie niewolnictwa domowego.

Artykuł LXII.

Te z mocarstw kontraktujących, których instytucje pozwalają na istnienie niewolnictwa domo-

tique et dont, par suite de ce fait, les possessions situées dans ou hors l'Afrique servent, malgré la vigilance des autorités, de lieux de destination aux esclaves africains, s'engagent à en prohiber l'importation, le transit, la sortie ainsi que le commerce. La surveillance la plus active et la plus sévère possible sera organisée par elles sur tous les points où s'opèrent l'entrée, le passage et la sortie des esclaves africains.

Article LXIII.

Les esclaves libérés en exécution de l'article précédent seront, si les circonstances le permettent, renvoyés dans leurs pays d'origine. Dans tous les cas, ils recevront des lettres d'affranchissement des autorités compétentes et auront droit à leur protection et à leur assistance afin de trouver des moyens d'existence.

Article LXIV.

Tout esclave fugitif arrivant à la frontière d'une des Puissances mentionnées à l'article LXII sera réputé libre et sera en droit de réclamer des autorités compétentes des lettres d'affranchissement.

Article LXV.

Toute vente ou transaction dont les esclaves visés aux articles LXIII et LXIV auraient été l'objet par suite de circonstances quelconques, sera considérée comme nulle et non avenue.

Article LXVI.

Les navires indigènes portant le pavillon d'un des pays mentionnés à l'article LXII, s'il existe des indices qu'ils se livrent à des opérations de traite, seront soumis par les autorités locales, dans les ports qu'ils fréquentent, à une vérification rigoureuse de leur équipage et des passagers, tant à l'entrée qu'à la sortie. En cas de présence à bord d'esclaves africains, il sera procédé judiciairement contre le bâtiment et contre toutes personnes qu'il y aura lieu d'inculper. Les esclaves trouvés à bord recevront des lettres d'affranchissement par les soins des autorités qui auront opéré la saisie des navires.

Article LXVII.

Des dispositions pénales en rapport avec celles prévues par l'article V seront édictées contre les importateurs, transporteurs et marchands d'esclaves africains, contre les auteurs de mutilation d'enfants

wego i których posiadłości w Afryce i poza jej obrębem są pomimo czujności Władz krajami przeznaczenia dla niewolników afrykańskich, zobowiązują się zakazać przywozu, przewozu i wywozu niewolników, tudzież handlu niewolnikami. We wszystkich tych miejscach, w których niewolnicy afrykańscy są przywożeni, przewożeni i wywożeni, zaprowadzony będzie jak najtroskliwszy i najściślejszy nadzór.

Artykuł LXIII.

O ile okoliczności pozwolą, niewolnicy wyzwoleni w wykonaniu poprzedzającego artykułu odsyłani będą do kraju rodzinnego. We wszystkich innych przypadkach otrzymają od Władz właściwych patenty wyzwolenia i będą mieli prawo do ich opieki i pomocy, ażeby mogli znaleźć sposób do życia.

Artykuł LXIV.

Każdy zbiegły niewolnik, przybywszy na granicę jednego z mocarstw w artykule LXII wzmiankowanych, będzie uważany za wolnego i będzie miał prawo żądać od Władz właściwych wydania patentów wyzwolenia.

Artykuł LXV.

Wszelka sprzedaż i wszelka czynność prawna, której przedmiotem w skutek jakichkolwiek okoliczności byłiby niewolnicy, w artykułach LXIII i LXIV wzmiankowani, uważana będzie za nieważną.

Artykuł LXVI.

Gdyby zachodziło podejrzenie, że okręty krajowe, używające bandery jednego z mocarstw w artykule LXII wzmiankowanych, oddają się przedsiębiorstwu handlu niewolnikami, władze miejscowe w portach, do których zawijają te okręty, poddadzą ścisłemu sprawdzeniu ich załogę i pasażerów tak za przybyciem, jak i przy odpłynięciu. Gdyby na pokładzie znaleziono niewolników afrykańskich, wytoczone będzie postępowanie sądowe okrętowi i wszystkim osobom, które uważać można za winne. Niewolnicy znalezieni na pokładzie otrzymają od Władz, które zarządziły przytrzymanie okrętu, patenty wyzwolenia.

Artykuł LXVII.

Przeciwko osobom wprowadzającym i przewożącym niewolników afrykańskich, przeciwko handlującym nimi, sprawcom okaleczeń dzieci i dorosłych płci męskiej, jakoteż przeciw współsprawcom

ou d'adultes mâles et ceux qui en trafiquent, ainsi que contre leurs co-auteurs et complices.

Article LXVIII.

Les Puissances signataires reconnaissent la haute valeur de la loi sur la prohibition de la traite des noirs, sanctionnée par Sa Majesté l'Empereur des Ottomans le 4/16 décembre 1889 (22 Rebi-ul-Akhir 1307), et elles sont assurées qu'une surveillance active sera organisée par les autorités ottomanes, particulièrement sur la côte occidentale de l'Arabie et sur les routes qui mettent cette côte en communication avec les autres possessions de Sa Majesté Impériale en Asie.

Article LXIX.

Sa Majesté le Sha de Perse consent à organiser une surveillance active dans les eaux territoriales et sur celles des côtes du golfe Persique et du golfe d'Oman qui sont placées sous sa souveraineté, ainsi que sur les routes intérieures qui servent au transport des esclaves. Les magistrats et les autres autorités recevront à cet effet les pouvoirs nécessaires.

Article LXX.

Sa Hautesse le Sultan de Zanzibar consent à prêter son concours le plus efficace pour la répression des crimes et délits commis par les trafiquants d'esclaves africains sur terre comme sur mer. Les tribunaux institués à cette fin dans le Sultanat de Zanzibar appliqueront strictement les dispositions pénales prévues à l'article V. Afin de mieux assurer la liberté des esclaves libérés, tant en vertu des dispositions du présent Acte général que des décrets rendus en cette matière par Sa Hautesse et ses prédécesseurs, un bureau d'affranchissement sera établi à Zanzibar.

Article LXXI.

Les agents diplomatiques et consulaires, et les officiers de marine des Puissances contractantes prêteront, dans les limites des conventions existantes, aux autorités locales leur concours, afin d'aider à réprimer la traite là où elle existe encore; ils auront le droit d'assister aux procès de traite qu'ils auront provoqués, sans pouvoir prendre part à la délibération.

i współwinnym wydane będą przepisy karne w związku z temi, które w artykule V są przewidziane.

Artykuł LXVIII.

Mocarstwa podpisujące uznają wysoką wartość ustawy zabraniającej handlu czarnemi niewolnikami, przez Najjaśniejszego Cesarza Ottomanów dnia 4./16. grudnia 1889 (22. Rebi-ul-Akhir 1307) sankcjonowaną i są przekonane, że Władze ottomańskie, mianowicie na zachodnim wybrzeżu Arabii i na drogach, które wybrzeże to łączą z innymi posiadłościami Jego Cesarskiej Mości w Azji, zaprowadzą ścisły dozór.

Artykuł LXIX.

Najjaśniejszy Szach perski zgadza się, żeby na wodach terytoryalnych, tudzież na wodach wybrzeży zatoki perskiej i zatoki omańskiej, które zostają pod jego panowaniem, jakoteż na drogach wewnętrznych, któremi niewolnicy bywają transportowani, zaprowadzony został ścisły dozór. Sędziowie i inne Władze otrzymają potrzebne do tego celu pełnomocnictwa.

Artykuł LXX.

Jego Wysokość Sułtan Zanzylbaru zgadza się na udzielanie jak najskuteczniejszej pomocy do przytłumiania zbrodni i przestępstw popełnianych na lądzie i na wodach przez handlarzy niewolników afrykańskich. Sądy ustanowione do tego celu w sułtanacie zanzylbarskim będą stosowały ściśle postanowienia karne w artykule V przewidziane. Ażeby skuteczniej zapewnić wolność niewolników wyzwolonych na zasadzie niniejszego aktu generalnego jakoteż na zasadzie dekrétów przez Jego Wysokość i jego poprzedników wydanych, ustanowione będzie w Zanzylbarze biuro wyzwolenia.

Artykuł LXXI.

Agenci dyplomatyczni i konsulowscy, tudzież oficerowie marynarki mocarstw kontraktujących będą współdziałali z Władzami miejscowymi w granicach istniejących umów dla dopomagania im do przytłumienia handlu niewolnikami, gdzie tenże jeszcze istnieje; mają prawo być obecnymi procesom o handel niewolnikami, które wywołali, lecz nie wolno im brać udziału w obradach.

Article LXXII.

Des bureaux d'affranchissement ou des institutions qui en tiennent lieu seront organisés par les administrations des pays de destination des esclaves africains, aux fins déterminées à l'article XVIII.

Article LXXIII.

Les Puissances signataires s'étant engagées à se communiquer tous les renseignements utiles pour combattre la traite, les Gouvernements que concernent les dispositions du présent chapitre échangeront périodiquement avec les autres Gouvernements les données statistiques relatives aux esclaves arrêtés et libérés, ainsi que les mesures législatives ou administratives prises afin de réprimer la traite.

Chapitre V.

Institutions destinées à assurer l'exécution de l'Acte général.

§. I. Du Bureau international maritime.

Article LXXIV.

Conformément aux dispositions de l'article XXVII, il est institué à Zanzibar un bureau international où chacune des Puissances signataires pourra se faire représenter par un délégué.

Article LXXV.

Le Bureau sera constitué dès que trois Puissances auront désigné leur représentant.

Il élaborera un règlement fixant le mode d'exercice de ses attributions. Ce règlement sera immédiatement soumis à la sanction de Puissances signataires qui auront notifié leur intention de s'y faire représenter et qui statueront à cet égard dans le plus bref délai possible.

Article LXXVI.

Les frais de cette institution seront répartis, à parts égales, entre les Puissances signataires mentionnées à l'article précédent.

Article LXXVII.

Le Bureau de Zanzibar aura pour mission de centraliser tous les documents et renseignements qui seraient de nature à faciliter la répression de la traite dans la zone maritime.

Artykuł LXXII.

Rządy krajów, do których niewolnicy bywają wprowadzani, ustanowią do celów w artykule XVIII wzmiankowanych biura wyzwolenia lub instytucje, któreby je zastępowały.

Artykuł LXXIII.

Ponieważ mocarstwa podpisujące zobowiązały się udzielać sobie nawzajem wszelkich wiadomości, mogących służyć do przytłumienia handlu niewolnikami, przeto Rządy, do których odnoszą się postanowienia rozdziału niniejszego, będą peryodycznie wymieniały z innemi Rządami szczegóły statystyczne, dotyczące się przytrzymanych i wyzwolonych niewolników i będą sobie donosiły o środkach prawodawczych lub administracyjnych w celu stłumienia handlu niewolnikami użytych.

Rozdział V.

Instytucje mające zapewnić wykonanie aktu generalnego.

§. I. Biuro morskie międzynarodowe.

Artykuł LXXIV.

Stosownie do postanowień artykułu XXVII ustanowione będzie w Zanzibarze biuro międzynarodowe, w którym każde z mocarstw podpisujących będzie miało jednego delegata.

Artykuł LXXV.

Biuro będzie uważane za urządzone, gdy trzy mocarstwa zamianują swoich reprezentantów.

Biuro wypracuje dla siebie regulamin, w którym określi sposób wykonywania swoich atrybucyj. Regulamin przedstawiony będzie niezwłocznie do zatwierdzenia wszystkim tym mocarstwom, które oświadczą, że zamierzają mieć w niem swoich reprezentantów i które postanowienia swoje pod tym względem w jak najkrótszym czasie wydadzą.

Artykuł LXXVI.

Wydatki tej instytucji rozkładane będą w równych częściach między mocarstwa podpisujące, w artykule poprzedzającym wzmiankowane.

Artykuł LXXVII.

Zadaniem biura zanzybarskiego jest zgromadzanie wszelkich dokumentów i wiadomości, które przyczynić się mogą do stłumienia handlu niewolnikami w strefie morskiej.

A cet effet, les Puissances signataires s'engagent à lui faire parvenir, dans le plus bref délai possible:

- 1° Les documents spécifiés à l'article XLI;
- 2° Le résumé des rapports et la copie des procès-verbaux visés à l'article XLVIII;
- 3° La liste des autorités territoriales ou consulaires et des délégués spéciaux compétents pour procéder à l'égard des bâtimens arrêtés, aux termes de l'article XLIX;
- 4° La copie des jugemens et arrêts de condamnation rendus conformément à l'article LVIII;
- 5° Tous les renseignements propres à amener la découverte des personnes qui se livrent aux opérations de la traite dans la zone susdite.

Article LXXVIII.

Les archives du Bureau seront toujours ouvertes aux officiers de la marine des Puissances signataires autorisés à agir dans les limites de la zone définie à l'article XXI, de même qu'aux autorités territoriales ou judiciaires et aux consuls spécialement désignés par leurs Gouvernemens.

Le Bureau devra fournir aux officiers et agents étrangers autorisés à consulter ses archives, les traductions en une langue européenne des documents qui seraient rédigés dans une langue orientale.

Il fera les communications prévues à l'article XLVIII.

Article LXXIX.

Des Bureaux auxiliaires en rapport avec le Bureau de Zanzibar pourront être établis dans certaines parties de la zone, en vertu d'un accord préalable entre les Puissances intéressées.

Ils seront composés des délégués de ces Puissances et établis conformément aux articles LXXV, LXXVI et LXXVIII.

Les documents et renseignements spécifiés à l'article LXXVII, en tant qu'ils concernent la partie afférente de la zone, leur seront envoyés directement par les autorités territoriales et consulaires de cette région, sans préjudice de la communication au Bureau de Zanzibar prévue par le même article.

Article LXXX.

Le Bureau de Zanzibar dressera, dans les deux premiers mois de chaque année, un rapport sur ses opérations et celles des bureaux auxiliaires pendant l'année écoulée.

W tym celu mocarstwa podpisujące zobowiązują się przesyłać mu w czasie jak można najkrótszym:

1. Dokumenty w artykule XLI wzmiankowane;
2. wyciągi z sprawozdań i odpisy protokołów wzmiankowane w artykule XLVIII;
3. spis Władz terytoryalnych lub konsulowskich i delegatów osobnych, powołanych do postępowania w myśl postanowień artykułu XLIX przeciw okrętom przytrzymanym;
4. odpisy wyroków i zasadzeń wydanych stosownie do artykułu LVIII;
5. wszelkie wiadomości, służące do wykrycia osób trudniących się interesami handlu niewolnikami w strefie przerzeczonej.

Artykuł LXXVIII.

Archiwa biura będą zawsze dostępne dla oficerów marynarki mocarstw podpisujących, upoważnionych do działania w obrębie strefy w artykule XXI określonej, jak niemniej dla Władz terytoryalnych lub sądowych i dla konsułów osobno przez Rządy swoje upoważnionych.

Biuro obowiązane jest dostarczać oficerom i agentom zagranicznym, do czynienia w archiwie poszukiwań upoważnionym, przekładów na język europejski dokumentów, napisanych w jednym z języków oryentalnych.

Biuro winno rozsyłać komunikaty w artykule XLVIII przewidziane.

Artykuł LXXIX.

Na zasadzie poprzedniej umowy pomiędzy interesowanymi mocarstwami mogą być zakładane w pewnych częściach strefy biura pomocnicze, zostające w związku z biurem zanzybarskiem.

Biura te będą się składały z delegatów rzeczonych mocarstw i będą urządzone podług przepisów artykułów LXXV, LXXVI i LXXVIII.

Dokumenty i doniesienia w artykule LXXVII wzmiankowane, o ile tyczą się przydzielonych biurom pomocniczym części strefy, będą im komunikowane przez Władze terytoryalne i konsulowskie tej okolicy bezpośrednio, niezawisłe od komunikatów, które według tego samego artykułu przesyłane być mają biurowi zanzybarskiemu.

Artykuł LXXX.

Biuro zanzybarskie wygotować ma w ciągu dwóch pierwszych miesięcy każdego roku sprawozdanie ze swoich własnych czynności i z czynności biur pomocniczych w roku ubiegłym.

§. II. De l'échange entre les Gouvernements des documents et renseignements relatifs à la traite.

Article LXXXI.

Les Puissances se communiqueront, dans la plus large mesure et le plus bref délai qu'elles jugeront possibles :

1° Le texte des lois et réglemens d'administration existants ou édictés par application des clauses du présent Acte général ;

3° Les renseignements statistiques concernant la traite, les esclaves arrêtés et libérés, le trafic des armes, des munitions et des alcools.

Article LXXXII.

L'échange de ces documents et renseignements sera centralisé dans un bureau spécial rattaché au Département des Affaires Étrangères à Bruxelles.

Article LXXXIII.

Le Bureau de Zanzibar lui fera parvenir, chaque année, le rapport mentionné à l'article LXXX sur ses opérations pendant l'année écoulée et sur celles des bureaux auxiliaires qui viendraient à être établis conformément à l'article LXXIX.

Article LXXXIV.

Les documents et renseignements seront réunis et publiés périodiquement et adressés à toutes les Puissances signataires. Cette publication sera accompagnée, chaque année, d'une table analytique des documents législatifs, administratifs et statistiques mentionnés aux articles LXXXI et LXXXIII.

Article LXXXV.

Les frais de bureau, de correspondance, de traduction et d'impression qui en résulteront, seront supportés par toutes les Puissances signataires et recouvrés par les soins du Département des Affaires Étrangères à Bruxelles.

§. III. De la protection des esclaves libérés.

Article LXXXVI.

Les Puissances signataires ayant reconnu le devoir de protéger les esclaves libérés dans leurs possessions respectives s'engagent à établir, s'il n'en existe déjà, dans les ports de la zone déterminée à l'article XXI et dans les endroits de leurs dites possessions qui seraient des lieux de capture, de passage et d'arrivée d'esclaves africains, des

§. II. Wymiana pomiędzy Rządami dokumentów dotyczących się handlu niewolnikami.

Artykuł LXXXI.

Mocarstwa będą sobie przesyłały w jak możliwej największej obfitości i jak tylko można najspieszniej :

1. Tekst ustaw i przepisów administracyjnych istniejących lub w wykonaniu niniejszego aktu generalnego wydanych ;

2. szczegóły statystyczne dotyczące się handlu niewolnikami, tudzież przytrzymanych i wyzwolonych niewolników, handlu bronią, amunicją i alkoholem.

Artykuł LXXXII.

Wymiana tych dokumentów i doniesień będzie zogniskowana w osobnym biurze, podlegającem ministerstwu spraw zewnętrznych w Brukseli.

Artykuł LXXXIII.

Biuro zanzybarskie będzie mu nadsyłało corocznie wzmiankowane w artykule LXXX sprawozdanie ze swoich czynności, jakoteż z czynności biur pomocniczych w myśl artykułu LXXXIX utworzonych.

Artykuł LXXXIV.

Dokumenty i doniesienia będą peryodycznie zbierane i ogłaszane i wszystkim mocarstwom podpisującym przesyłane. Do publikacji tej dołączana będzie corocznie tablica analityczna dokumentów prawodawczych, administracyjnych i statystycznych, w artykułach LXXXI i LXXXIII wzmiankowanych.

Artykuł LXXXV.

Wydatki na biuro, korespondencje, przekłady i druk ponosić będą wspólnie wszystkie mocarstwa podpisujące, ściągając je zaś będzie ministerstwo spraw zewnętrznych w Brukseli.

§. III. Opieka nad wyzwolonymi niewolnikami.

Artykuł LXXXVI.

Ponieważ mocarstwa podpisujące uznały za swój ohowiązek opiekowanie się wyzwolonymi niewolnikami w obrębie swoich posiadłości, przeto zobowiązują się w portach strefy w artykule XXI ustanowionej, tudzież w tych miejscach swoich posiadłości, w których niewolnicy afrykańscy bywają chwytni, przeprowadzani i wprowadzani, pozapro-

bureaux ou des institutions en nombre jugé suffisant par elles et qui seront chargés spécialement de les affranchir et de les protéger, conformément aux dispositions des articles VI, XVIII, LII, LXIII et LXVI.

Article LXXXVII.

Les bureaux d'affranchissement ou les autorités chargées de ce service délivreront les lettres d'affranchissement et en tiendront registre.

En cas de dénonciation d'un fait de traite ou de détention illégale, ou sur le recours des esclaves eux-mêmes, lesdits bureaux ou autorités feront toutes les diligences nécessaires pour assurer la libération des esclaves et la punition des coupables.

La remise des lettres d'affranchissement ne saurait, en aucun cas, être retardée, si l'esclave est accusé d'un crime ou délit de droit commun. Mais, après la délivrance desdites lettres, il sera procédé à l'instruction en la forme établie par la procédure ordinaire.

Article LXXXVIII.

Les Puissances signataires favoriseront, dans leurs possessions, la fondation d'établissements de refuge pour les femmes et d'éducation pour les enfants libérés.

Article LXXXIX.

Les esclaves affranchis pourront toujours recourir aux bureaux pour être protégés dans la jouissance de leur liberté.

Quiconque aura usé de fraude ou de violence pour enlever à un esclave libéré ses lettres d'affranchissement, ou pour le priver de sa liberté, sera considéré comme marchand d'esclaves.

Chapitre VI.

Mesures restrictives du trafic des spiritueux.

Article XC.

Justement préoccupées des conséquences morales et matérielles qu'entraîne pour les populations indigènes l'abus des spiritueux, les Puissances signataires sont convenues d'appliquer les dispositions des articles XCI, XCII et XCIII dans une zone délimitée par le 20e degré latitude nord et par le 22e degré latitude sud, et aboutissant vers l'ouest

wadzać w odpowiedniej ilości biura lub instytucje — o ile takowych dotąd niema, — którym poruczone będzie wyłącznie wyzwalanie niewolników i opiekowanie się nimi stosownie do postanowień artykułów VI, XVIII, LII, LXIII i LXVI.

Artykuł LXXXVII.

Biura wyzwolenia lub Władze, którym ich czynności będą poruczone, mają wydawać patenty wyzwolenia i utrzymywać ich registr.

W razie doniesienia o przypadku handlu niewolnikami lub o bezprawnem przytrzymaniu, tudzież na prośbę samychże niewolników mają biura lub Władze wzmiankowane dołożyć najusilniejszego starania, żeby niewolnicy zostali oswobodzeni a winni ukarani.

Wydanie patentu wyzwolenia nie może być w żadnym razie zwlekane, gdyby nawet niewolnik był oskarżony o zbrodnię lub wykroczenie przeciw prawu pospolitemu. Jednakże po wydaniu mu patentu rzeczonego przystąpić należy do śledztwa w formie przepisanej powszechną ustawą o postępowaniu karnem.

Artykuł LXXXVIII.

Mocarstwa podpisujące będą popierały w obrębie swoich posiadłości zakładanie domów przytułku dla niewiast i instytucji wychowawczych dla dzieci wyzwolonych.

Artykuł LXXXIX.

Niewolnicy wyzwoleni mogą każdego czasu udawać się do biur z prośbą o bronienie ich, żeby mogli używać wolności.

Kto podstępem lub przemocą usiłuje odebrać wyzwolonemu niewolnikowi patent wyzwolenia lub pozbawić onegoż wolności, uważany będzie za handlarza niewolników.

Rozdział VI.

Środki ograniczające handel napojami wyskokowemi.

Artykuł XC.

Mocarstwa podpisujące, powodowane słuszną obawą o skutki moralne i materyalne, na które ludność krajowa narażona jest przez nadużywanie napojów wyskokowych, zgodziły się stosować postanowienia artykułów XCI, XCII i XCIII w strefie leżącej pomiędzy 20ym stopniem szerokości północnej a 22im stopniem szerokości południowej i

à l'océan Atlantique et vers l'est à l'océan Indien et à ses dépendances, y compris les îles adjacentes au littoral jusqu'à 100 milles marins de la côte.

Article XCI.

Dans les régions de cette zone où il sera constaté que, soit à raison des croyances religieuses, soit pour d'autres motifs, l'usage des boissons distillées n'existe pas ou ne s'est pas développé, les Puissances en prohiberont l'entrée. La fabrication des boissons distillées y sera également interdite.

Chaque Puissance déterminera les limites de la zone de prohibition des boissons alcooliques dans ses possessions ou protectorats, et sera tenue d'en notifier le tracé aux autres Puissances dans un délai de six mois.

Il ne pourra être dérogé à la susdite prohibition que pour des quantités limitées, destinées à la consommation des populations non indigènes et introduites sous le régime et dans les conditions déterminées par chaque Gouvernement.

Article XCII.

Les Puissances ayant des possessions ou exerçant des protectorats dans les régions de la zone qui ne sont pas placées sous le régime de la prohibition et où les spiritueux sont actuellement importés librement ou soumis à un droit d'importation inférieur à 15 francs par hectolitre à 50° centigrades, s'engagent à établir sur ces spiritueux un droit d'entrée qui sera de 15 francs par hectolitre à 50° centigrades, pendant les trois années qui suivront la mise en vigueur du présent Acte général. À l'expiration de cette période, le droit pourra être porté à 25 francs pendant une nouvelle période de trois années. Il sera, à la fin de la sixième année, soumis à révision, en prenant pour base une étude comparative des résultats produit par ces tarifications, à l'effet d'arrêter alors, si faire se peut, une taxe minima dans toute l'étendue de la zone où n'existerait pas le régime de la prohibition visé à l'article XCI.

Les Puissances conservent le droit de maintenir et d'élever les taxes au delà du minimum fixé par le présent article dans les régions où elles le possèdent actuellement.

Article XCIII.

Les boissons distillées qui seraient fabriquées dans les régions visées à l'article XCII et destinées

à l'océan Atlantique et vers l'est à l'océan Indien et à ses dépendances, y compris les îles adjacentes au littoral jusqu'à 100 milles marins de la côte.

Artykuł XCI.

W tych okolicach strefy rzeczzonej, w których zostanie stwierdzone, że czy to w skutek wiary religijnej, czy z innych przyczyn używanie napojów pędzonych nie istnieje lub się nie rozwinęło, mocarstwa zabronią ich dowozu. Również będzie tam zakazany wyrób napojów pędzonych.

Każde z mocarstw ustanowi granice strefy, w której na ich posiadłościach lub obszarach pod jego opieką zostających, napoje alkoholiczne są zakazane i w przeciągu 6 miesięcy uwiadomi inne mocarstwa o granicach tej strefy.

Wyjątek od tego zakazu może być dopuszczony tylko co do ilości ograniczonych, dla mieszkańców niekrajowych na konsumpcję przeznaczonych, które wolno będzie wprowadzać tylko podług tych przepisów i pod temi warunkami, jakie każdy Rząd ustanowi.

Artykuł XCII.

Mocarstwa mające posiadłości lub wykonywające protektorat w okolicach strefy zakazowi nie podlegających i do których napoje wysokowe wolno obecnie wprowadzać bez opłaty lub za opłatą cła wewnętrznego po 15 franków od hektolitru o 50° studzielnego alkoholometru, zobowiązują się nałożyć na te napoje wysokowe cło wchodowe, które przez trzy lata, licząc od chwili, w której niniejszy akt generalny nabędzie mocy obowiązującej, będzie wynosiło 15 franków od hektolitru o 50° studzielnego alkoholometru. Po upływie tego okresu cło może być podwyższone na następne trzylecie do 25 franków. Z końcem szóstego roku nastąpi rewizja na podstawie porównawczego zbadania wyników przez te postanowienia sprowadzonych, poczem, o ile to będzie możebne, zostanie ustanowiona opłata minimalna dla całego obszaru strefy, gdzieby nie istniał zakaz w artykule XCI wzmiankowany.

Mocarstwa zastrzegają sobie prawo zatrzymywania i podwyższania ceł w tych okolicach, w których prawo to obecnie posiadają, ponad minimum w artykule niniejszym ustanowione.

Artykuł XCIII.

Napoje pędzone, które w okolicach w artykule XCII wzmiankowanych zostały wyrobione i

à être livrées à la consommation intérieure, seront grevées d'un droit d'accise.

Ce droit d'accise, dont les Puissances s'engagent à assurer la perception dans la limite du possible, ne sera pas inférieur au minimum des droits d'entrée fixé par l'article XCII.

Article XCIV.

Les Puissances signataires qui ont en Afrique des possessions en contact avec la zone spécifiée à l'article XC s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour empêcher l'introduction des spiritueux, par leurs frontières intérieures, dans les territoires de ladite zone.

Article XCV.

Les Puissances se communiqueront, par l'entremise du Bureau de Bruxelles, dans les conditions indiquées au chapitre V, les renseignements relatifs au trafic des spiritueux dans leurs territoires respectifs.

Chapitre VII.

Dispositions finales.

Article XCVI.

Le présent Acte général abroge toutes stipulations contraires des conventions antérieurement conclues entre les Puissances signataires.

Article XCVII.

Les Puissances signataires, sans préjudice de ce qui est stipulé aux articles XIV, XXIII et XCII, se réservent d'introduire au présent Acte général, ultérieurement et d'un commun accord, les modifications ou améliorations dont l'utilité serait démontrée par l'expérience.

Article XCVIII.

Les Puissances qui n'ont pas signé le présent Acte général pourront être admises à y adhérer.

Les Puissances signataires se réservent de mettre à cette adhésion telles conditions qu'elles jugeraient nécessaires.

Si aucune condition n'est stipulée, l'adhésion emporte de plein droit l'acceptation de toutes les obligations et l'admission à tous les avantages stipulés par le présent Acte général.

préznaczone są na konsumpcyą wewnętrzną, będą podlegały akcyzie.

Akcyza ta, której pobór mocarstwa zobowiązuje się zapewnić w granicach możebności, nie będzie mniejsza od cel przywozowych minimalnych w artykule XCII ustanowionych.

Artykuł XCIV.

Te z mocarstw podpisujących, które mają w Afryce posiadłości stykające się ze strefą w artykule XC wzmiankowaną, zobowiązują się użyć środków potrzebnych do przeszkodzenia wprowadzaniu napojów wysokowych przez ich granice wewnętrzne do obszarów rzeczonyj strefy.

Artykuł XCV.

Pod warunkami w rozdziale V wzmiankowanemi, mocarstwa będą sobie udzielały za pośrednictwem biura brukselskiego wiadomości, tyczących się handlu napojami wysokowymi w swoich obszarach.

Rozdział VII.

Postanowienia końcowe.

Artykuł XCVI.

Niniejszy akt generalny uchyla wszelkie przeciwne postanowienia umów, które mocarstwa podpisujące były dawniej ze sobą zawarły.

Artykuł XCVII.

Niezawisłe od postanowień artykułów XIV, XXIII i XCII mocarstwa podpisujące zastrzegają sobie poczynienie później w niniejszym akcie generalnym, za wspólną zgodą, takich zmian i ulepszeń, których użyteczność wskaże doświadczenie.

Artykuł XCVIII.

Mocarstwom, które niniejszego aktu generalnego nie podpisały, może być dozwolone przystąpienie.

Mocarstwa podpisujące zastrzegają sobie połączenia tego przystąpienia z warunkami, jakie uznają za potrzebne.

Jeżeliby żaden warunek nie był ustanowiony, przystąpienie pociąga za sobą z prawa przyjęcie wszystkich zobowiązań i przypuszczenie do używania wszystkich korzyści, niniejszym aktem generalnym zawarowanych.

Les Puissances se concerteront sur les démarches à faire pour amener l'adhésion des États dont le concours serait nécessaire ou utile pour assurer l'exécution complète de l'Acte général.

L'adhésion se fera par un acte séparé. Elle sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, et par celui-ci à tous les États signataires et adhérents.

Article XCIX.

Le présent Acte général sera ratifié dans un délai qui sera le plus court possible et qui, en aucun cas, ne pourra excéder un an.

Chaque Puissance adressera sa ratification au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, qui en donnera avis à toutes les autres Puissances signataires du présent Acte général.

Les ratifications des toutes les Puissances resteront déposées dans les archives du Royaume de Belgique.

Aussitôt que toutes les ratifications auront été produites, ou au plus tard un an après la signature du présent Acte général, il sera dressé acte du dépôt dans un Protocole qui sera signé par les Représentants de toutes les Puissances qui auront ratifié.

Une copie certifiée de ce Protocole sera adressée à toutes les Puissances intéressées.

Article C.

Le présent Acte général entrera en vigueur dans toutes les possessions des Puissances contractantes le soixantième jour à partir de celui où aura été dressé le Protocole de dépôt prévu à l'article précédent.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte général et y ont apposé leur cachet.

Fait à Bruxelles, le deuxième jour du mois de juillet mil huit cent quatre-vingt-dix.

L. S. R. Khevenhüller m. p.

L. S. Alvensleben m. p.

L. S. Lambermont m. p.

L. S. Schack de Brockdorff m. p.

L. S. J. G. de Aguëra m. p.

L. S. Edm. Eetvelde m. p.

L. S. A. Bourée m. p.

L. S. Vivian m. p.

Mocarstwa porozumieją się, jakie kroki należałoby poczynić dla skłonienia do przystąpienia tych mocarstw, których współdziałanie byłoby potrzebne lub użyteczne do zupełnego wykonania aktu generalnego.

Przystąpienie skutecznia się aktem osobnym i uwiadamia się o tem Rząd Najjaśniejszego Króla Belgów a on uwiadamia mocarstwa, które akt generalny podpisały i do niego przystąpiły.

Artykuł XCIX.

Niniejszy akt generalny będzie ratyfikowany w czasie jak można najkrótszym, który w żadnym razie nie może przenosić roku.

Każde mocarstwo nadesłę swoją ratyfikacją Rządowi Najjaśniejszego Króla Belgów, który zawiadomi o tem wszystkie inne mocarstwa niniejszy akt generalny podpisujące.

Ratyfikacye wszystkich mocarstw złożone będą w archiwach królestwa belgijskiego.

Gdy wszystkie ratyfikacye zostaną nadesłane, najpóźniej zaś w rok po podpisaniu niniejszego aktu generalnego, wygotowany będzie protokół ich złożenia, który podpiszą reprezentanci wszystkich mocarstw ratyfikujących.

Wszystkim mocarstwom interesowanym przesłane będą wierzytelne odpisy tego protokołu.

Artykuł C.

Niniejszy akt generalny nabędzie mocy obowiązującej we wszystkich posiadłościach mocarstw kontraktujących w 60tym dniu od daty protokołu złożenia, w artykule poprzedzającym przewidzianego.

W dowód czego pełnomocnicy mocarstw podpisali niniejszy akt generalny i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Działo się w Brukseli dnia drugiego miesiąca lipca 1890.

L. S. R. Khevenhüller r. w.

L. S. Alvensleben r. w.

L. S. Lambermont r. w.

L. S. Schack de Brockdorff r. w.

L. S. J. G. de Aguëra r. w.

L. S. Edm. Eetvelde r. w.

L. S. A. Bourée r. w.

L. S. Vivian r. w.

L. S. F. de Renzis m. p.
 L. S. L. Gericke m. p.
 L. S. Henrique de Macedo Pereira
 Coutinho m. p.
 L. S. L. Ouroussoff m. p.
 L. S. Burenstam m. p.
 L. S. Karathéodory m. p.
 L. S. John Kirk m. p.
 L. S. Edwin H. Terrell m. p.
 L. S. Nazare Aga m. p.
 L. S. H. Sanford m. p.
 L. S. Göhring m. p.
 L. S. E. Banning m. p.
 L. S. A. van Maldeghem m. p.
 L. S. G. Cogordan m. p.
 L. S. John Kirk m. p.
 L. S. T. Catalani m. p.
 L. S. Martens m. p.
 L. S. Göhring m. p.

L. S. F. de Renzis r. w.
 L. S. L. Gericke r. w.
 L. S. Henrique de Macedo Pereira
 Coutinho r. w.
 L. S. L. Ouroussoff r. w.
 L. S. Burenstam r. w.
 L. S. Karathéodory r. w.
 L. S. John Kirk r. w.
 L. S. Edwin H. Terrell r. w.
 L. S. Nazare Aga r. w.
 L. S. H. Sanford r. w.
 L. S. Göhring r. w.
 L. S. E. Banning r. w.
 L. S. A. van Maldeghem r. w.
 L. S. G. Cogordan r. w.
 L. S. John Kirk r. w.
 L. S. T. Catalani r. w.
 L. S. Martens r. w.
 L. S. Göhring r. w.

Z a ł a c z k a.

Załączka do artykułu XXXIX.

Upoważnienie

w myśl artykułu XXXIX do trudnienia się żeglugą przybrzeżną małą na wschodniem wybrzeżu Afryki.

Nazwa okrętu rodzaj budowy i uprząży lin	Krajowość	Pojemność w tonach	Port swojszczyzny	Nazwisko kapitana	Posć załogi	Największa ilość pasażerów	Wody, po których okrętowi wolno krążyć	Uwagi ogólne

Upoważnienie niniejsze musi być odnowione, dnia

Charakter funkcyonaryusza, który pozwolenie wygotował:

Déclaration.

Les Puissances réunies en Conférence à Bruxelles, qui ont ratifié l'Acte général de Berlin du 26 février 1885 ou qui y ont adhéré,

Après avoir arrêté et signé de concert, dans l'Acte général de ce jour, un ensemble de mesures destinées à mettre un terme à la traite des nègres sur terre comme sur mer et à améliorer les conditions morales et matérielles d'existence des populations indigènes.

Considérant que l'exécution des dispositions qu'elles ont prises dans ce but impose à certaines d'entre elles, qui ont des possessions ou exercent des protectorats dans le Bassin conventionnel du Congo, des obligations qui exigent impérieusement, pour y faire face, des ressources nouvelles,

Sont convenues de faire la Déclaration suivante:

Les Puissances signataires ou adhérentes qui ont des possessions ou exercent des protectorats dans ledit Bassin conventionnel du Congo pourront, pour autant qu'une autorisation leur soit nécessaire à cette fin, y établir sur les marchandises importées des droits dont le tarif ne pourra dépasser un taux équivalent à 10 % de la valeur au port d'importation, à l'exception toutefois des spiritueux, qui sont régis par les dispositions du chapitre VI de l'Acte général de ce jour.

Après la signature dudit Acte général, une négociation sera ouverte entre les Puissances qui ont ratifié l'Acte général de Berlin ou qui y ont adhéré, à l'effet d'arrêter, dans la limite maxima de 10 % de la valeur, les conditions du régime douanier à instituer dans le Bassin conventionnel du Congo.

Il reste néanmoins entendu:

1. Qu'aucun traitement différentiel ni droit de transit ne pourront être établis;

2. Que, dans l'application du régime douanier qui sera convenu, chaque Puissance s'attachera à simplifier, autant que possible, les formalités et à faciliter les opérations du commerce;

3. Que l'arrangement à résulter de la négociation prévue restera en vigueur pendant quinze ans à partir de la signature de la présente Déclaration.

Deklaracya.

Mocarstwa reprezentowane na konferencji brukselskiej, które akt generalny berliński z dnia 26. lutego 1885 ratyfikowały lub do niego przystąpiły,

Uchwalwszy i podpisawszy za wspólną zgodą w akcie generalnym z dnia dzisiejszego, ogół środków mających na celu położenie tamy kupczenia murzynami na lądzie i na morzu, tudzież polepszenie warunków moralnych i materialnych istnienia ludów tamtejszych,

Ze względu, że wykonanie postanowień do tego celu poczynionych wkłada na niektóre z nich, to jest na mające posiadłości lub wykonywające protektorat w kotlinie konwencyonalnej Congo zobowiązania, wymagające nieodbitcie do uczynienia im zadość nowych dochodów,

postanowiły złożyć następującą deklaracyą:

Mocarstwa podpisujące lub przystępujące, które mają posiadłości lub wykonywają protektorat w rzeczonyj kotlinie konwencyonalnej Congo, mogą, o ile upoważnienie jest im do tego potrzebne, nakładać na wprowadzane towary cła, nie przenoszące dziesięciu od sta ich wartości w porcie do którego są przywieszone, z wyjątkiem wszelkich napojów wysokowych, podlegających postanowieniom rozdziału VI aktu generalnego z dnia dzisiejszego.

Po podpisaniu rzeczonyj aktu generalnego rozpoczną się rokowania między mocarstwami, które ratyfikowały akt generalny berliński lub do niego przystąpiły, celem ustanowienia w granicy maksymalnej 10% wartości warunków systemu cłowego, mającego się zaprowadzić w kotlinie konwencyonalnej Congo.

Zarazem zgodzono się:

1. że nie można zaprowadzić ani postępowania wyróżniającego, ani też ceł przewozowych;

2. że przy stosowaniu postępowania cłowego, jakie zostanie umówione, każde mocarstwo będzie się starało uprościć ile możności formalności i czyścić ułatwienia przedsiębiorstwom handlowym;

3. że umowa w skutek przewidzianych rokowań zawarta, będzie obowiązywała przez lat piętnaście od podpisania niniejszej deklaracyi.

A l'expiration de ce terme et à défaut d'un nouvel accord, les Puissances contractantes se retrouveront dans les conditions prévues par l'article IV de l'Acte général de Berlin, la faculté d'imposer à un maximum de 10 % les marchandises importées dans le Bassin conventionnel du Congo leur restant acquise.

Les ratifications de la présente Déclaration seront échangées en même temps que celles de l'Acte général du même jour.

En foi de quoi, les soussignés Plénipotentiaires ont dressé la présente Déclaration et y ont apposé leur cachet.

Fait à Bruxelles, deuxième jour du mois de juillet mil huit cent quatre-vingt-dix.

L. S. R. Khevenhüller m. p.

L. S. Alvensleben m. p.

L. S. Lambermont m. p.

L. S. Schack de Brockdorff m. p.

L. S. J. G. de Aguëra m. p.

L. S. Edm. van Eetvelde m. p.

L. S. A. Bourée m. p.

L. S. Vivian m. p.

L. S. F. de Renzis m. p.

L. S. L. Gericke m. p.

L. S. Henrique de Macedo-Pereira-Coutinho m. p.

L. S. L. Ouroussoff m. p.

L. S. Burenstam m. p.

L. S. Karathéodory m. p.

L. S. John Kirk m. p.

L. S. Göhring m. p.

L. S. E. Banning m. p.

L. S. A. van Maldeghem m. p.

L. S. G. Cogordan m. p.

L. S. John Kirk m. p.

L. S. T. Catalani m. p.

L. S. Martens m. p.

L. S. Göhring m. p.

Po upływie tego terminu, jeżeli nowa umowa nie zostanie zawarta, mocarstwa kontraktujące będą się znowu znajdowały w warunkach przewidzianych artykułem IV aktu generalnego berlińskiego, przy czem służyć im będzie prawo obciążenia towarów do kotliny konwencyonalnej Congo wprowadzanych cłem wynoszącem aż do 10%.

Ratyfikacye deklaracyi niniejszej wymienione będą jednocześnie z ratyfikacyami aktu generalnego z tego samego dnia.

W dowód czego podpisani pełnomocnicy wygotowali deklaracyą niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Działo się w Brukseli dnia drugiego miesiąca lipca 1890.

L. S. R. Khevenhüller r. w.

L. S. Alvensleben r. w.

L. S. Lambermont r. w.

L. S. Schack de Brockdorff r. w.

L. S. J. G. de Aguëra r. w.

L. S. Edm. van Eetvelde r. w.

L. S. A. Bourée r. w.

L. S. Vivian r. w.

L. S. F. de Renzis r. w.

L. S. L. Gericke r. w.

L. S. Henrique de Macedo-Pereira-Coutinho r. w.

L. S. L. Ouroussoff r. w.

L. S. Burenstam r. w.

L. S. Karathéodory r. w.

L. S. John Kirk r. w.

L. S. Göhring r. w.

L. S. E. Banning r. w.

L. S. A. van Maldeghem r. w.

L. S. G. Cogordan r. w.

L. S. John Kirk r. w.

L. S. T. Catalani r. w.

L. S. Martens r. w.

L. S. Göhring r. w.

Nos visis et perpensis tractatus atque declarationis hujus articulis illos omnes et singulas ratosque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur prasentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die prima mensis Julii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo primo, Regnorum Nostrorum quadragesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesaricae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Hugo liber Baro a **Glanz** m. p.

Caput sectionis.

Powyższy Akt generalny razem z załączką i deklaracją zatwierdzony przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się z tem nadmienieniem, że tenże nabywa mocy obowiązującej dnia 2. kwietnia 1892.

Wiedeń, dnia 1. kwietnia 1892.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.